

Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions

BOE núm. 276, 18/11/2003

TEXT CONSOLIDAT
Vigència 05/07/2018 -

Exposició de motius

I

Una part important de l'activitat financera del sector públic es canalitza a través de subvencions, per tal de donar resposta, amb mesures de suport financer, a demandes socials i econòmiques de persones i entitats públiques o privades.

Des de la perspectiva econòmica, les subvencions són una modalitat important de despesa pública i, per tant, s'han d'ajustar a les directrius de la política pressupostària. La política pressupostària actual està orientada pels criteris d'estabilitat i creixement econòmic pactats pels països de la Unió Europea, que, a més, a Espanya han trobat l'expressió normativa en les lleis d'estabilitat pressupostària. Aquesta orientació de la política pressupostària ha seguit un procés de consolidació dels comptes públics fins a l'eliminació del dèficit públic i es proposa mantenir, d'ara endavant, l'equilibri pressupostari.

Aquest procés de consolidació pressupostària no només ha tingut uns efectes vigoritzadors sobre el nostre creixement, sinó que, a més, ha enfortit els nostres fonaments econòmics.

La Llei d'estabilitat pressupostària va atorgar seguretat jurídica i continuïtat en l'aplicació als principis inspiradors de la consolidació pressupostària, va definir l'envolupant de l'activitat financera del sector públic i va introduir canvis en el procediment pressupostari que han millorat substancialment tant la transparència en l'elaboració, l'execució i el control del pressupost com l'assignació i la gestió dels recursos pressupostaris en un horitzó plurianual orientat pels principis d'eficàcia, eficiència i qualitat de les finances públiques.

L'austeritat en la despesa corrent, la millor selecció de les polítiques públiques posant l'èmfasi en les prioritats de despesa, així com l'increment del control i de l'avaluació, han reduït progressivament les necessitats de finançament del sector públic i han ampliat les possibilitats financeres del sector privat, amb efectes dinamitzadors sobre l'activitat, el creixement i el desenvolupament econòmic, i sobre la creació

d'ocupació.

Definit el marc general de l'equilibri pressupostari i, en particular, establert un sostre de despesa per a l'Estat —que li impedeix gastar més i l'impel·leix a gastar més bé—, és necessari baixar a una esfera microeconòmica per traslladar els principis rectors de la Llei d'estabilitat pressupostària als diferents components del pressupost.

La Llei general de subvencions té en compte aquesta orientació i suposa un pas més en el procés de perfeccionament i racionalització del nostre sistema econòmic, i s'incorpora en el conjunt de mesures i reformes que s'han instrumentat des que es va iniciar el procés d'obertura i liberalització de l'economia espanyola.

En aquest sentit, s'ha d'assenyalar que les reformes estructurals dels sectors més oligopolitzats, les polítiques per a l'estabilització macroeconòmica i la modernització del sector públic espanyol —inclosa la privatització parcial del sector públic empresarial— han estat totes mesures garants de l'eliminació de mercats captius, cosa que ha creat un entorn de competència lliure, visible i sana, amb els grans beneficis que això genera per a tots els ciutadans.

Un dels principis que regeix la nova Llei general de subvencions, que com ja s'ha assenyalat estan inspirats en els de la Llei d'estabilitat pressupostària, és el de la transparència. Amb aquest objecte, les administracions han de fer públiques les subvencions que concedeixin i, alhora, la Llei estableix l'obligació de formar una base de dades d'àmbit nacional que ha de contenir informació rellevant sobre totes les subvencions concedides.

Aquesta transparència, juntament amb la gran varietat d'instruments que s'articulen en la Llei, redunda de manera directa en un increment dels nivells d'eficiència i eficàcia en la gestió de la despesa pública subvencional. En aquest sentit, el fet que hi hagi més informació sobre les subvencions ha de fer possible eliminar les distorsions i les interferències que puguin afectar el mercat, a més de facilitar la complementarietat i la coherència de les actuacions de les diferents administracions públiques i evitar qualsevol tipus de superposició.

En aquesta línia de millora de l'eficàcia, la Llei estableix igualment la necessitat d'elaborar un pla estratègic de subvencions, que introdueixi una connexió entre els objectius i els efectes que es pretenen aconseguir, amb els costos previsibles i les seves fonts de finançament, per tal d'adequar les necessitats públiques que s'han de cobrir a través de les subvencions amb les previsions de recursos disponibles, amb caràcter previ al seu naixement i de forma plurianual.

Com a element essencial de tancament d'aquest procés, la Llei estableix un sistema de seguiment a través del control i l'avaluació d'objectius, que ha de permetre que les línies de subvencions que no assoleixen el nivell de consecució d'objectius desitjat o que resulti adequat al nivell de recursos invertits puguin ser

modificades o substituïdes per altres de més eficaces i eficients o, si s'escau, eliminades.

Des de la perspectiva administrativa, les subvencions són una tècnica de foment de determinats comportaments considerats d'interès general i fins i tot un procediment de col·laboració entre l'Administració pública i els particulars per a la gestió d'activitats d'interès públic.

Hi ha una gran diversitat de subvencions de diferent naturalesa, que es concedeixen mitjançant procediments complexos i, per tant, han de ser objecte d'un seguiment i un control eficaços.

Els recursos econòmics destinats a les subvencions a Espanya han anat creixent progressivament en els últims anys en els pressupostos de les diferents administracions públiques. A més, una gran part de les relacions financeres entre Espanya i la Unió Europea s'instrumenten mitjançant subvencions finançades, totalment o parcialment, amb fons comunitaris, que exigeixen, per tant, la necessària coordinació. D'altra banda, també és necessari observar les directrius emanades dels òrgans de la Unió Europea en matèria d'ajuts públics estatals i els seus efectes en el mercat i la competència.

La millora de la gestió i el seguiment de les subvencions, la correcció de les insuficiències normatives i el control de les conductes fraudulentas que es poden donar en aquest àmbit són essencials per aconseguir assignacions eficaces i eficients des d'aquesta modalitat de despesa i fer compatible la creixent importància de les polítiques de subvencions amb l'actual orientació de la política pressupostària.

En l'actualitat, aquesta matèria, el règim jurídic de la qual va ser modificat àmpliament per la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, i altres modificacions posteriors, està regulada pels articles 81 i 82 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. Amb aquestes modificacions es va intentar pal·liar, com a mínim en part, la dispersió i l'existència de llacunes en aspectes molt rellevants que tradicionalment han caracteritzat la legislació espanyola sobre subvencions.

Al seu torn, el Tribunal de Comptes i un creixent sector de la doctrina han propugnat l'elaboració d'una llei general de subvencions que resolgui definitivament la situació d'inseguretat jurídica i les llacunes que encara subsisteixen.

Per tant, hi ha una clara consciència de la necessitat de dotar aquest important àmbit d'activitat administrativa d'un règim jurídic propi i específic que permeti superar les insuficiències del que substitueix i prevegi instruments i procediments que assegurin una gestió adequada i un control eficaç de les subvencions. En aquest sentit, la Llei general de subvencions s'adreça a regular amb caràcter general els elements del règim jurídic de les subvencions i conté els aspectes nuclears, generals i fonamentals d'aquest sector de l'ordenament.

D'altra banda, la Llei general de subvencions és un instrument legislatiu de regulació d'una tècnica general

d'intervenció administrativa que ha penetrat de manera rellevant en l'àmbit de totes les administracions públiques. L'interès públic demana un tractament homogeni de la relació jurídica subvencional en les diferents administracions públiques.

L'ordenació d'un règim jurídic comú en la relació subvencional constitueix una finalitat nuclear que s'inspira directament en l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, al tenor de la qual l'Estat té la competència exclusiva sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i sobre el procediment administratiu comú.

En virtut de la competència de regulació de les bases del règim jurídic de les administracions públiques, i deixant de banda la competència d'autogovern que tenen les comunitats autònomes, l'Estat pot establir principis i regles bàsiques sobre aspectes organitzatius i de funcionament de totes les administracions públiques, i determinar així els elements essencials que garanteixen un règim jurídic unitari aplicable a totes les administracions públiques (SSTC núm. 32/1981, 227/1988 i 50/1999).

En matèria de procediment administratiu comú, el Tribunal Constitucional no ha reduït l'abast d'aquesta matèria competencial a la regulació del procediment, sinó que en aquest àmbit s'han inclòs els principis i les normes que prescriuen la forma d'elaboració dels actes, els requisits de validesa i eficàcia, els modes de revisió i els mitjans d'execució dels actes administratius, incloent-hi les garanties generals dels particulars al si del procediment (SSTC núm. 227/1988 i 50/1999).

En matèria sancionadora, el Tribunal Constitucional ha assenyalat que les comunitats autònomes tenen potestat sancionadora en les matèries substantives sobre les quals tenen competències i, si s'escau, poden regular les infraccions i sancions atenint-se als principis bàsics de l'ordenament estatal, però sense introduir divergències desraonades o desproporcionades a la fi perseguida respecte al règim jurídic aplicable en altres parts del territori, per exigències derivades de l'article 149.1.1a de la Constitució (SSTC núm. 87/1985, 102/1985, 137/1986 i 48/1988). Per això ha declarat que es poden regular amb caràcter bàsic, de manera general, els tipus d'il·lícits administratius, els criteris per a la qualificació de la seva gravetat, i els límits màxims i mínims de les sancions corresponents, sense perjudici de la legislació sancionadora que puguin establir les comunitats autònomes, que poden modular tipus i sancions en el marc d'aquelles normes bàsiques (STC núm. 227/1988).

D'acord amb això, constitueix legislació bàsica la definició de l'àmbit d'aplicació de la Llei, les disposicions comunes que defineixen els elements subjectius i objectius de la relació jurídica subvencional, el règim de coordinació de l'actuació de les diferents administracions públiques, determinades normes de gestió i justificació de les subvencions, la invalidesa de la resolució de concessió, les causes i els obligats al reintegrament de les subvencions, el règim material d'infraccions i les regles bàsiques reguladores de les sancions administratives en l'ordre subvencional.

II

Aquesta Llei s'estructura en un títol preliminar i quatre títols més, i conté 69 articles, 22 disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol preliminar conté les disposicions generals sobre la matèria, i estructura, al seu torn, el seu contingut en dos capítols. L'I delimita l'àmbit objectiu i subjectiu de la Llei i el II conté disposicions comunes en les quals s'estableixen els principis inspiradors i els requisits per a l'atorgament de les subvencions, la competència per fer-ho, obligacions de beneficiaris i entitats col·laboradores, així com els requisits per obtenir aquesta condició, aprovació i contingut de les bases reguladores de la subvenció, publicació i informació de les subvencions concedides, entre altres aspectes.

En l'àmbit objectiu d'aplicació de la Llei s'introdueix un element diferenciador que delimita el concepte de subvenció d'altres d'anàlegs: l'afectació dels fons públics lliurats al compliment d'un objectiu, l'execució d'un projecte específic, la realització d'una activitat o l'adopció d'un comportament singular, realitzats o per desenvolupar. Si aquesta afectació existeix, el lliurament de fons té la consideració de subvenció i aquesta Llei hi és aplicable.

Queden fora de l'àmbit objectiu d'aplicació les prestacions del sistema de la Seguretat Social i prestacions anàlogues, que tenen un fonament constitucional propi i una legislació específica, no homologable amb la normativa reguladora de les subvencions. Els beneficis fiscals i els beneficis en la cotització de la Seguretat Social, així com el crèdit oficial, també queden fora de l'àmbit d'aplicació de la Llei perquè no hi ha lliurament de fons públics.

No obstant això, quan l'Administració assumeixi l'obligació de satisfer a l'entitat prestadora tots els interessos o una part, ha de tenir la consideració de subvenció als efectes d'aquesta Llei.

Els crèdits concedits per l'Administració que no tinguin interès o amb un interès inferior al de mercat es regeixen per les disposicions de la Llei que siguin adequades a la seva naturalesa, sempre que no tinguin una normativa específica.

Finalment, la Llei exclou del seu àmbit objectiu els premis que s'atorguin sense la sol·licitud prèvia del beneficiari, així com les subvencions electorals i a partits polítics o grups parlamentaris, perquè aquestes últimes disposen de la seva pròpia regulació, sense perjudici que es completi el règim establert per la seva pròpia normativa reguladora.

També es determina expressament el caràcter supletori de la Llei en relació amb la concessió de subvencions establertes en normes de la Unió Europea o en normes nacionals de desplegament o transposició d'aquelles, i s'estableix el règim de responsabilitat financera derivada de la gestió de fons procedents de la Unió Europea.

S'ha considerat necessari introduir en aquesta Llei de manera expressa un conjunt de principis generals que han d'inspirar l'activitat subvencional, incloent-hi un element de planificació, i procurant minimitzar els efectes distorsionadors del mercat que puguin derivar de l'establiment de subvencions. Així mateix, i prenent com a referència la Llei de contractes de les administracions públiques, es recullen els principis que han d'informar la gestió de subvencions (igualtat, publicitat, transparència, objectivitat, eficàcia i eficiència), i els requisits que han de complir necessàriament per procedir a l'atorgament de subvencions i per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora.

S'ha ampliat la relació d'obligacions dels beneficiaris i s'hi ha inclòs de manera expressa les d'índole comptable i registral, per tal de garantir la realització adequada de les actuacions de comprovació i control financer.

Quan en la gestió i la distribució dels fons públics hi participin entitats col·laboradores, s'exigeix, en tot cas, la formalització d'un conveni de col·laboració entre l'entitat col·laboradora i l'òrgan concedent, en el qual s'han de regular les condicions i les obligacions assumides per aquella. En la mateixa Llei es detalla el contingut mínim que han de tenir els convenis de col·laboració.

Quan l'entitat col·laboradora sigui una entitat de dret privat, la seva selecció s'ha de fer d'acord amb els principis de publicitat, concurrència i objectivitat. No obstant això, si els termes en els quals s'acordi la col·laboració estan dins l'objecte del contracte d'assistència tècnica, o de qualsevol altre dels que regula el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, és d'aplicació plena aquesta norma, i no només els principis abans enunciats, tant per a la selecció de l'entitat com per a la determinació del règim jurídic i efectes de la col·laboració.

En relació amb les bases reguladores de la concessió de subvencions, s'amplia notablement el seu contingut mínim, per tal de clarificar i completar adequadament el règim de cada subvenció i facilitar les actuacions posteriors de comprovació i control.

III

El títol I conté les disposicions reguladores dels procediments de concessió i gestió, i n'estructura el contingut en cinc capítols.

El capítol I estableix, com a règim general de concessió, el de concurrència competitiva, un règim que ha de permetre fer efectius els principis inspiradors de l'atorgament de subvencions que preveu la Llei. La proposta de concessió s'ha de formular amb la participació d'un òrgan col·legiat que ha de tenir la composició que determinin les bases reguladores.

En aquest capítol també es preveuen els supòsits en els quals la subvenció es pot concedir de manera

directa.

El capítol II regula el procediment de concessió en règim de concurrència competitiva, i dota el procediment d'una gran flexibilitat. Es parteix de la configuració d'un procediment de mínims, compost per les actuacions i tràmits imprescindibles al servei dels principis de gestió abans enunciats, i deixa oberta la possibilitat que les bases reguladores estableixin les fases addicionals que siguin necessàries a la naturalesa, l'objecte o les finalitats de la subvenció.

A fi d'agilitar-ne el procediment, es preveu la possibilitat de substituir la presentació de documentació per una declaració responsable del sol·licitant, sempre que ho prevegi la normativa reguladora. L'acreditació de les dades que conté la declaració s'ha de requerir abans de formular la proposta de resolució del procediment.

Es preveu la possibilitat d'emprar certificats telemàtics o transmissions de dades, d'acord amb el que estableix la normativa reglamentària que reguli la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, cosa que comporta la presentació de la sol·licitud de subvenció, l'autorització a l'òrgan gestor per demanar els certificats que han d'emetre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Amb la mateixa finalitat, en la instrucció del procediment es preveu la possibilitat d'establir una fase de preavaluació de les sol·licituds a efectes de verificar determinades condicions o requisits de caràcter purament administratiu i ajustar la fase d'avaluació, més complexa, únicament als sol·licitants que hagin complert els requisits esmentats.

Es preveu la reformulació de les sol·licituds presentades quan l'import de la subvenció que es proposa sigui inferior al que figura a la sol·licitud i el seu objecte sigui finançar diverses activitats que ha de desenvolupar el sol·licitant. Aquest últim ha de reformular la sol·licitud per adequar-la a la nova quantia i l'ha de remetre, amb la conformitat de l'òrgan instructor, al que sigui competent per resoldre.

El capítol III regula el procediment de concessió directa, aplicable únicament en els casos que preveu la Llei, i caracteritzat per la no-exigència del compliment dels principis de publicitat i concurrència. Quan es tracti de subvencions en les quals s'acrediti la dificultat de convocatòria pública o hi hagi raons excepcionals d'interès públic, social, econòmic o humanitari que la desaconsellin, la competència per aprovar les normes que regulen la concessió directa es reserva al Govern, a proposta del titular del departament interessat.

El capítol IV regula la gestió i la justificació per part del beneficiari i, si s'escau, de l'entitat col·laboradora, de les subvencions concedides. Es preveu expressament la possibilitat del beneficiari de concertar amb tercers l'execució parcial de l'activitat subvencionada, sempre que així ho prevegin les bases reguladores,

amb un límit establert en la mateixa Llei, sense perjudici que a les bases reguladores se n'especifiqui un altre de diferent.

En matèria de justificació es preveu l'establiment per la via reglamentària d'un sistema de validació i estampament de justificants de despesa a fi d'evitar comportaments fraudulents i millorar l'eficàcia de les actuacions de comprovació i control.

Aquest capítol també regula les despeses que poden tenir la consideració de subvencionables, així com el límit quantitatiu a partir del qual no poden ser subvencionades: el seu valor de mercat. Aquesta última previsió es completa amb la possibilitat que la Llei reconeix a l'Administració de comprovar els valors declarats pel beneficiari en la justificació de l'ús dels fons.

Finalment, es recull de manera expressa la facultat de l'òrgan concedent de comprovar la realització de l'activitat i el compliment de l'objecte de la subvenció per part del beneficiari, així com la justificació presentada per aquest.

El capítol V, procediment de gestió pressupostària, estableix com a regla general que el pagament de la subvenció exigeix la justificació prèvia per part del beneficiari de la realització de l'objecte de la subvenció, amb la pèrdua del dret al cobrament total o parcial de la subvenció en cas contrari, així com quan es doni alguna de les causes de reintegrament que preveu la Llei. Tampoc es pot procedir al pagament de la subvenció mentre el beneficiari sigui deutor per resolució de procedència de reintegrament o no estigui al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

A fi de facilitar la realització de l'objecte de la subvenció per part dels beneficiaris, es preveu la possibilitat de fer pagaments a compte i anticipats.

Igualment, es preveu que l'entitat concedent pugui acordar, com a mesura cautelar, la retenció de quantitats pendents d'abonar, quan s'hagi iniciat el procediment de reintegrament respecte al beneficiari o l'entitat col·laboradora. L'adopció d'aquesta mesura cautelar s'ha de sotmetre al règim jurídic que preveu la Llei.

IV

El títol II versa sobre el reintegrament de subvencions i n'estructura el contingut en dos capítols.

El capítol I estableix el règim general de reintegraments. En primer lloc regula els que deriven de la nul·litat de l'acord de concessió i a continuació recull les causes de reintegrament.

D'aquesta regulació cal destacar l'adequació de les causes de reintegrament a les obligacions dels beneficiaris i les entitats col·laboradores.

L'incompliment de la resta de les obligacions, i també la resistència, l'excusa o la negativa a les actuacions de control són causa de reintegrament quan això impossibiliti verificar la utilització que s'ha fet dels fons percebuts, o el compliment de la finalitat i de la realitat i regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat.

Es preveu la possibilitat que el reintegrament es refereixi únicament a una part de la subvenció concedida, sempre que el compliment per part del beneficiari s'aproximi de manera significativa al compliment total.

Aquest capítol es completa amb la regulació de la prescripció del dret de l'Administració per exigir el reintegrament, i conclou amb l'enumeració dels obligats al reintegrament i els responsables: de l'obligació de reintegrar responen no només els beneficiaris i les entitats col·laboradores, sinó també els administradors de les societats mercantils, o aquells que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, els socis i els partícips en el capital d'entitats dissoltes i liquidades, i els hereus o legataris en la forma i en els termes que preveu la Llei.

El capítol II estableix les línies bàsiques del procediment de reintegrament i la competència per exigir-lo, que és en tot cas de l'entitat concedent. En el cas que l'entitat concedent hagi finalitzat el procediment de reintegrament, les quantitats liquidades s'han de tenir en compte a les actuacions que, si s'escau, practiqui la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

V

El títol III està dedicat al control financer de subvencions i introdueix novetats importants per a la consecució d'un control eficaç i que garanteixi els drets de beneficiaris i les entitats col·laboradores.

Aquest títol estableix la competència per a l'exercici del control, els deures i les facultats del personal controlador, l'obligació de col·laboració de beneficiaris, entitats col·laboradores i tercers, les línies bàsiques del procediment de control financer i els efectes dels informes.

S'estableix expressament el deure de col·laboració, que es fa extensiu, en l'àmbit del control financer, no només a beneficiaris i entitats col·laboradores, sinó també a tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o amb la justificació, i es determina, al seu torn, quines són les facultats de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

En l'exercici del control financer, el personal controlador té la consideració d'agent de l'autoritat, i ha de rebre de les autoritats i dels qui en general exerceixin funcions públiques la col·laboració i el suport deguts.

Una vegada iniciat el procediment de control financer, se sotmet a un termini específic amb possibilitat

d'ampliació en determinats casos.

Es preveu la documentació de les actuacions de control financer en diligències i informes, i se'ls atorga naturalesa de documents públics, de manera que són prova dels fets que contenen, llevat que se n'acrediti el contrari.

S'adequa la regulació dels procediments de reintegrament i la seva articulació amb el control financer de perceptors de subvencions, de manera que les possibles discrepàncies internes entre l'òrgan de control i els gestors es resolguin internament i no es traslladin als particulars, i es redueixi la càrrega de formulació d'al·legacions a un sol procediment.

VI

Un altre dels objectius que es persegueixen amb aquesta Llei és el de tipificar adequadament les infraccions administratives en matèria de subvencions, incloent-hi una graduació de l'il·lícit administratiu per raó de la conducta punible, i un règim jurídic de sancions d'acord amb la naturalesa de la conducta infractora. A aquest efecte, el títol IV conté el nou règim d'infraccions i sancions en aquesta matèria, i n'estructura el contingut en dos capítols.

El capítol I tipifica les conductes de beneficiaris, entitats col·laboradores i tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació, que són constitutives d'infracció administrativa, i les classifica en lleus, greus i molt greus. També es determina qui és responsable d'aquestes conductes i s'esmenten els casos d'exempció de responsabilitat.

El capítol II estableix les classes de sancions, els criteris de graduació per a la seva concreció, i aquelles que correspon imposar a conductes tipificades com a infraccions, en funció de si són qualificades com a lleus, greus o molt greus. També s'estableix el termini de prescripció d'infraccions i sancions i les causes d'extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions.

Aquest capítol també determina la competència per imposar sancions, que recau en els titulars dels ministeris concedents.

Finalment, aquest capítol especifica, respecte a les sancions pecuniàries, determinats casos de responsabilitat subsidiària i solidària que afecten els administradors de les societats mercantils, o els que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, i els socis i els partícips en el capital d'entitats dissoltes i liquidades en la forma i en els termes que preveu la Llei.

Amb l'aplicació a l'articulat del text dels criteris enunciats en aquesta exposició de motius, es tracta d'aconseguir una llei general de subvencions que respongui adequadament a les necessitats que l'activitat subvencional de les administracions públiques exigeix actualment en els diferents aspectes previstos.

Títol preliminar

Disposicions generals

Capítol I

De l'àmbit d'aplicació de la Llei

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte la regulació del règim jurídic general de les subvencions atorgades per les administracions públiques.

Article 2

Concepte de subvenció

1. S'entén per subvenció, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol disposició dinerària realitzada per qualssevol dels subjectes que preveu l'article 3 d'aquesta Llei, a favor de persones públiques o privades, i que compleixi els requisits següents:

a) Que el lliurament es faci sense contraprestació directa dels beneficiaris.

b) Que el lliurament estigui subjecte al compliment d'un determinat objectiu, l'execució d'un projecte, la realització d'una activitat, l'adopció d'un comportament singular, ja efectuats o per efectuar, o la concurrència d'una situació, i el beneficiari ha de complir les obligacions materials i formals que s'hagin establert.

c) Que el projecte, l'acció, la conducta o la situació finançada tingui per objecte el foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o de promoció d'una finalitat pública.

2. No estan compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les aportacions dineràries entre diferents administracions públiques, per finançar globalment l'activitat de l'Administració a què vagin destinades, i les que es realitzin entre els diferents agents d'una administració els pressupostos s'integrin en els pressupostos generals de l'Administració a la qual pertanyin, tant si es destinen a finançar globalment la seva activitat com la realització d'actuacions concretes a desenvolupar en el marc de les funcions que tingui atribuïdes, sempre que no resultin d'una convocatòria pública.

3. Tampoc estan compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les aportacions dineràries que, en concepte de quotes, tant ordinàries com extraordinàries, facin les entitats que integren l'Administració local a favor de les associacions a què es refereix la disposició addicional cinquena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

4. No tenen caràcter de subvencions els casos següents:

a) Les prestacions contributives i no contributives del sistema de la Seguretat Social.

b) Les pensions assistencials per vellesa a favor dels espanyols no residents a Espanya, en els termes que estableix la seva normativa reguladora.

c) També queden excloses, en la mesura que siguin assimilables al règim de prestacions no contributives del Sistema de Seguretat Social, les prestacions assistencials i els subsidis econòmics a favor d'espanyols no residents a Espanya, així com les prestacions a favor dels afectats pel virus d'immunodeficiència humana i dels discapacitats.

d) Les prestacions a favor dels afectats per la síndrome tòxica i els ajuts socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C que regula la Llei 14/2002, de 5 de juny.

e) Les prestacions derivades del sistema de classes passives de l'Estat, pensions de guerra, i altres pensions i prestacions per raó d'actes de terrorisme.

f) Les prestacions reconegudes pel Fons de Garantia Salarial.

g) Els beneficis fiscals i beneficis en la cotització a la Seguretat Social.

h) El crèdit oficial, excepte en els supòsits en què l'Administració pública subvencioni al prestatari la totalitat o una part dels interessos o altres contraprestacions de l'operació de crèdit.

Article 3

Àmbit d'aplicació subjectiu

Les subvencions atorgades per les administracions públiques s'han d'ajustar a les prescripcions d'aquesta Llei.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per administracions públiques:

a) L'Administració General de l'Estat.

b) Les entitats que integren l'Administració local.

c) L'Administració de les comunitats autònomes.

2. També s'han d'ajustar a aquesta Llei les subvencions atorgades pels organismes i altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades a qualsevol de les administracions públiques o que en depenguin en la mesura que les subvencions que atorguin siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives.

Són aplicables els principis de gestió que conté aquesta Llei i els d'informació a què fa referència l'article 20 a la resta dels lliuraments dineraris sense contraprestació, que realitzin els ens del paràgraf anterior que es regeixin per dret privat. En tot cas, les aportacions gratuïtes han de tenir una relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut en la norma de creació o en els seus estatuts.

3. Els preceptes d'aquesta Llei són aplicables a l'activitat subvencional de les administracions de les comunitats autònomes, i també als organismes públics i les altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o que en depenguin, d'acord amb el que estableix la disposició final primera.

4. Aquesta Llei també és aplicable a les subvencions següents:

a) Les establertes en matèries la regulació plena o bàsica de les quals correspongui a l'Estat i la gestió de les quals sigui competència total o parcial d'altres administracions públiques.

b) Aquelles en la tramitació de les quals intervinguin òrgans de l'Administració General de l'Estat o de les entitats de dret públic vinculades o que en depenen, conjuntament amb altres administracions, quant a les fases del procediment que correspongui gestionar als òrgans esmentats.

Article 4

Exclusions de l'àmbit d'aplicació de la Llei

Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

a) Els premis que s'atorguin sense la sol·licitud prèvia del beneficiari.

b) Les subvencions que preveu la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

c) Les subvencions que regula la Llei orgànica 3/1987, de 2 de juliol, de finançament dels partits polítics.

d) Les subvencions als grups parlamentaris de les Cambres de les Corts Generals, en els termes previstos en els reglaments del Congrés dels Diputats i del Senat, així com les subvencions als grups parlamentaris de les assemblees autonòmiques i als grups polítics de les corporacions locals, segons estableixi la seva normativa pròpia.

Article 5

Règim jurídic de les subvencions

1. Les subvencions es regeixen, en els termes que estableix l'article 3, per aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, les altres normes de dret administratiu i, si manquen, s'hi apliquen les normes de dret privat.

2. Les subvencions que atorguin consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques creades per diverses administracions públiques o organismes o ens que en depenguin, i les subvencions que derivin de convenis formalitzats entre aquestes es regulen d'acord amb el que estableix l'instrument jurídic de creació o el mateix conveni que, en tot cas, s'han d'ajustar a les disposicions que conté aquesta Llei.

Article 6

Règim jurídic de les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea

1. Les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea es regeixen per les normes comunitàries aplicables en cada cas i per les normes nacionals de desplegament o transposició d'aquelles.

2. Els procediments de concessió i de control de les subvencions que regula aquesta Llei tenen caràcter supletori respecte a les normes d'aplicació directa a les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea.

Article 7

Responsabilitat financera derivada de la gestió de fons procedents de la Unió Europea

1. Les administracions públiques o els seus òrgans o entitats gestores que, d'acord amb les seves competències respectives, duguin a terme actuacions de gestió i control dels ajuts finançats per compte de fons procedents de la Unió Europea, assumeixen les responsabilitats que derivin d'aquestes actuacions, incloses les que s'esdevinguin per decisions dels òrgans de la Unió Europea, i especialment pel que fa al procés de liquidació de comptes i l'aplicació de la disciplina pressupostària per part de la Comissió Europea, d'acord amb els règims següents:

a) [Anul·lat]

b) En els casos diferents dels que preveu la lletra a) anterior, la determinació de la responsabilitat s'ha de fer d'acord amb els tràmits que estableix el títol II d'aquesta Llei.

Els òrgans de l'Administració General de l'Estat i les entitats dependents o vinculades a aquesta que siguin competents per a la coordinació de cadascun dels fons o instruments europeus, o sinó, per proposar o coordinar els pagaments de les ajudes de cada fons o instrument, prèvia audiència de les entitats afectades esmentades a l'apartat anterior, han de resoldre sobre la determinació de les referides responsabilitats financeres. D'aquestes resolucions se n'ha de donar trasllat a l'òrgan o entitat competent per a la gestió del fons en cada cas per fer-les efectives.

A falta de pagament voluntari, les compensacions o retencions que s'hagin de fer com a conseqüència de les actuacions que assenyala l'apartat anterior s'han de portar a terme mitjançant la deducció dels seus imports en els futurs lliuraments que es facin a compte dels esmentats fons i instruments financers de la Unió Europea, d'acord amb la naturalesa respectiva de cada un d'aquests i, sinó, amb les quantitats que hagi de satisfer l'Estat a l'Administració o entitat responsable per qualsevol concepte, pressupostari o no pressupostari, sempre que no es tracti de recursos del sistema de finançament, d'acord amb el que preveu la normativa aplicable.

2. La derivació de responsabilitat a subjectes diferents dels previstos a l'apartat anterior s'ha de fer de conformitat amb el que estableix la lletra b) de l'apartat anterior.

Capítol II

Disposicions comunes a les subvencions públiques

Article 8

Principis generals

1. Els òrgans de les administracions públiques o qualssevol ens que proposin l'establiment de subvencions, amb caràcter previ han de concretar en un pla estratègic de subvencions, els objectius i els efectes que es pretenen amb la seva aplicació, el termini necessari per a la seva consecució, els costos previsibles i les seves fonts de finançament, que s'han de supeditar en tot cas al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

2. Quan els objectius que es pretenen aconseguir afectin el mercat, la seva orientació s'ha d'adreçar a corregir errades clarament identificades i els seus efectes han de ser mínimament distorsionadors.

3. La gestió de les subvencions a què es refereix aquesta Llei s'ha de fer d'acord amb els principis següents:

a) Publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació.

b) Eficàcia en el compliment dels objectius fixats per l'Administració atorgant.

c) Eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics.

Article 9

Requisits per a l'atorgament de les subvencions

1. En els casos en què, d'acord amb els articles 87 a 89 del Tractat Constitutiu de la Unió Europea, s'hagin de comunicar els projectes per a l'establiment, la concessió o la modificació d'una subvenció, les

administracions públiques o qualssevol ens han de comunicar a la Comissió de la Unió Europea els projectes oportuns d'acord amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i en els termes que s'estableixin per reglament, perquè se'n declari la compatibilitat. En aquests casos, no es pot fer efectiva una subvenció mentre no sigui considerada compatible amb el mercat comú.

2. Amb caràcter previ a l'atorgament de les subvencions, s'han d'aprovar les normes que estableixin les bases reguladores de concessió en els termes que estableix aquesta Llei.

3. Les bases reguladores de cada tipus de subvenció s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o en el diari oficial corresponent.

4. A més, l'atorgament d'una subvenció ha de complir els requisits següents:

a) La competència de l'òrgan administratiu concedent.

b) L'existència de crèdit adequat i suficient per atendre les obligacions de contingut econòmic que deriven de la concessió de la subvenció.

c) La tramitació del procediment de concessió d'acord amb les normes que siguin aplicables.

d) La fiscalització prèvia dels actes administratius de contingut econòmic, en els termes previstos en les lleis.

e) L'aprovació de la despesa per l'òrgan competent per fer-ho.

Article 10

Òrgans competents per a la concessió de subvencions

1. Els ministres i els secretaris d'Estat en l'Administració General de l'Estat, i els presidents o directors dels organismes i les entitats públiques vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, sigui quin sigui el règim jurídic a què hagin de sotmetre la seva actuació, són els òrgans competents per concedir subvencions, en els seus respectius àmbits, amb la consignació pressupostària prèvia per a aquesta finalitat.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per autoritzar la concessió de subvencions d'una quantia superior a 12 milions d'euros és necessari l'acord del Consell de Ministres o, en el cas que així ho estableixi la normativa reguladora de la subvenció, de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

En el cas de subvencions concedides en règim de concurrència competitiva, l'autorització del Consell de

Ministres a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'obtenir abans de l'aprovació de la convocatòria la quantia de la qual superi el límit esmentat.

L'autorització a què es refereix el paràgraf anterior no implica l'aprovació de la despesa, que, en tot cas, correspon a l'òrgan competent.

3. Les facultats per concedir subvencions, a què es refereix aquest article, poden ser objecte de desconcentració mitjançant reial decret acordat en Consell de Ministres.

4. La competència per concedir subvencions en les corporacions locals correspon als òrgans que tinguin atribuïdes aquestes funcions en la legislació de règim local.

Article 11

Beneficiaris

1. Té la consideració de beneficiari de subvencions la persona que hagi d'exercir l'activitat que en va fonamentar l'atorgament o que estigui en la situació que en legítimi la concessió.

2. Quan el beneficiari sigui una persona jurídica, i sempre que ho prevegin les bases reguladores, els membres associats del beneficiari que es comprometen a efectuar la totalitat o una part de les activitats que fonamenten la concessió de la subvenció en nom i per compte del primer també tenen la consideració de beneficiaris.

3. Quan es prevegi expressament en les bases reguladores, poden accedir a la condició de beneficiari les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, les comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat que, tot i no tenir personalitat jurídica, puguin portar a terme els projectes, les activitats o els comportaments o estiguin en la situació que motiva la concessió de la subvenció.

Quan es tracti d'agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades sense personalitat, s'han de fer constar expressament, tant en la sol·licitud, com en la resolució de concessió, els compromisos d'execució assumits per cada membre de l'agrupació, així com l'import de la subvenció que ha d'aplicar cada un d'ells, que també tenen la consideració de beneficiaris. En qualsevol cas, s'ha de nomenar un representant o apoderat únic de l'agrupació, amb poders suficients per complir les obligacions que, com a beneficiari, corresponen a l'agrupació. No es pot dissoldre l'agrupació fins que hagi transcorregut el termini de prescripció que preveuen els articles 39 i 65 d'aquesta Llei.

Article 12

Entitats col·laboradores

1. És entitat col·laboradora aquella que, actuant en nom i per compte de l'òrgan concedent a tots els

efectes relacionats amb la subvenció, lliuri i distribueixi els fons públics als beneficiaris quan així ho estableixin les bases reguladores, o col·labori en la gestió de la subvenció sense que es produeixi el lliurament i la distribució previs dels fons rebuts. Aquests fons, en cap cas, no es consideren integrants del patrimoni.

També tenen aquesta condició els que, havent estat nomenats beneficiaris d'acord amb la normativa comunitària, tinguin encomanades, exclusivament, les funcions esmentades al paràgraf anterior.

2. Poden ser considerades entitats col·laboradores els organismes i altres ens públics, les societats mercantils participades íntegrament o majoritàriament per les administracions públiques, organismes o ens de dret públic i les associacions a què es refereix la disposició addicional cinquena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com les altres persones jurídiques públiques o privades que compleixin les condicions de solvència i eficàcia que s'estableixin.

3. Les comunitats autònomes i les corporacions locals poden actuar com a entitats col·laboradores de les subvencions concedides per l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics i altres ens que hagin d'ajustar la seva activitat al dret públic. De la mateixa manera, i en els mateixos termes, l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics poden actuar com a entitats col·laboradores respecte a les subvencions concedides per les comunitats autònomes i les corporacions locals.

Article 13

Requisits per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora

1. Poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora les persones o entitats que estiguin en la situació que fonamenta la concessió de la subvenció o en les que hi concorrin les circumstàncies previstes a les bases reguladores i a la convocatòria.

2. No poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora de les subvencions que regula aquesta Llei les persones o les entitats en les quals es doni alguna de les circumstàncies següents, llevat que per la naturalesa de la subvenció ho exceptuï la normativa reguladora:

a) Haver estat condemnades mitjançant sentència ferma a la pena de pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes públiques o per delictes de prevaricació, suborn, malversació de cabals públics, tràfic d'influències, frau i exaccions il·legals o delictes urbanístics.

b) Haver sol·licitat la declaració de concurs voluntari, haver estat declarades insolvents en qualsevol procediment, estar declarades en concurs, llevat que en aquest hagi adquirit l'eficàcia un conveni, estar subjectes a intervenció judicial o haver estat inhabilitades d'acord amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, sense que hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat a la sentència de qualificació del concurs.

c) Haver donat lloc, per una causa de la qual hagin estat declarades culpables, a la resolució ferma de qualsevol contracte subscrit amb l'Administració.

d) Estar incursa la persona física, els administradors de les societats mercantils o els que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, en algun dels supòsits de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, o que es tracti de qualsevol dels càrrecs electius que regula la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en els termes que estableixin aquesta normativa o la normativa autonòmica que reguli aquestes matèries.

e) No estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries o davant la Seguretat Social imposades per les disposicions vigents, en la forma que es determini per reglament.

f) Tenir la residència fiscal en un país o un territori qualificat per reglament com a paradís fiscal.

g) No estar al corrent de pagament d'obligacions per reintegrament de subvencions en els termes que es determinin per reglament.

h) Haver estat sancionat mitjançant resolució ferma amb la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions segons aquesta Llei o altres lleis que ho estableixin.

i) No poden accedir a la condició de beneficiaris les agrupacions previstes a l'article 11.3, paràgraf segon, quan concorri alguna de les prohibicions anteriors en qualsevol dels seus membres.

j) Les prohibicions d'obtenir subvencions també afecten les empreses de les quals, per raó de les persones que les regeixen o altres circumstàncies, es pugui presumir que són continuació o que deriven, per transformació, fusió o successió, d'altres empreses en què hagin concorregut aquelles.

3. En cap cas no poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora de les subvencions que regula aquesta Llei les associacions incurses en les causes de prohibició que preveuen els apartats 5 i 6 de l'article 4 de la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació.

Tampoc no poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora les associacions respecte a les quals s'hagi suspès el procediment administratiu d'inscripció perquè s'hi hagin trobat indicis racionals d'il·licitud penal, en aplicació del que disposa l'article 30.4 de la Llei orgànica 1/2002, mentre no hi recaigui resolució judicial ferma en virtut de la qual es pugui practicar la inscripció al registre corresponent.

4. Les prohibicions que contenen els paràgrafs *b, d, e, f, g, h, i i j* de l'apartat 2 i l'apartat 3 d'aquest

article s'han d'apreciar de forma automàtica i subsistir mentre concorrin les circumstàncies que, en cada cas, les determinin.

5. Les prohibicions que contenen els paràgrafs *a* i *h* de l'apartat 2 d'aquest article s'aprecien de manera automàtica. L'abast de la prohibició és el que determini la sentència o resolució ferma. Si hi manca, l'abast es fixa d'acord amb el procediment determinat per reglament, sense que pugui excedir cinc anys en cas que la prohibició no derivi de sentència ferma.

6. L'apreciació i l'abast de la prohibició que conté el paràgraf *c* de l'apartat 2 d'aquest article es determina d'acord amb el que estableix l'article 21, en relació amb l'article 20.c del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2002, de 16 de juny.

7. La justificació per part de les persones o entitats de no estar incursos en les prohibicions per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora, assenyalades als apartats 2 i 3 d'aquest article, es pot fer mitjançant testimoni judicial, certificats telemàtics o transmissions de dades, d'acord amb el que estableix la normativa reglamentària que regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes, o certificació administrativa, segons els casos, i quan aquest document no pugui ser expedit per l'autoritat competent, pot ser substituït per una declaració responsable atorgada davant una autoritat administrativa o un notari públic.

Article 14

Obligacions dels beneficiaris

1. Són obligacions del beneficiari:

a) Complir l'objectiu, executar el projecte, exercir l'activitat o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de les subvencions.

b) Justificar davant l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, si s'escau, el compliment dels requisits i les condicions, i també la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.

c) Sotmetre's a les actuacions de comprovació, que ha d'efectuar l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, si s'escau, i qualsevol altra de comprovació i control financer que puguin dur a terme els òrgans de control competents, tant nacionals com comunitaris, i aportar tota la informació que li sigui requerida en l'exercici de les actuacions anteriors.

d) Comunicar a l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora l'obtenció d'altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos que financin les activitats subvencionades.

Aquesta comunicació s'ha d'efectuar tan aviat com es conegui i, en tot cas, abans de la justificació de

l'aplicació donada als fons percebuts.

e) Acreditar abans de dictar-se la proposta de resolució de concessió que està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social, en la forma que es determini per reglament, i sense perjudici del que estableix la disposició addicional divuitena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

f) Disposar dels llibres comptables, els registres diligenciats i altres documents degudament auditats en els termes que exigeix la legislació mercantil i sectorial aplicable al beneficiari en cada cas, així com tots els estats comptables i els registres específics que siguin exigits per les bases reguladores de les subvencions, amb la finalitat de garantir l'exercici adequat de les facultats de comprovació i control.

g) Conservar els documents justificatius de l'aplicació dels fons rebuts, inclosos els documents electrònics, mentre puguin ser objecte de les actuacions de comprovació i control.

h) Adoptar les mesures de difusió que conté l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei.

i) Procedir al reintegrament dels fons percebuts en els casos que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.

2. La rendició de comptes dels perceptors de subvencions, a què es refereix l'article 34.3 de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes, s'instrumenta a través del compliment de l'obligació de justificació a l'òrgan concedent o entitat col·laboradora, si s'escau, de la subvenció, regulada en el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 15

Obligacions de les entitats col·laboradores

1. Són obligacions de l'entitat col·laboradora:

a) Lliurar als beneficiaris els fons rebuts d'acord amb els criteris establerts en les bases reguladores de la subvenció i en el conveni subscrit amb l'entitat concedent.

b) Comprovar, si s'escau, el compliment i l'efectivitat de les condicions o els requisits determinants per al seu atorgament, així com la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.

c) Justificar el lliurament dels fons percebuts davant l'òrgan concedent de la subvenció i, si s'escau, lliurar la justificació presentada pels beneficiaris.

d) Sotmetre's a les actuacions de comprovació que respecte a la gestió dels esmentats fons pugui fer l'òrgan concedent, així com qualssevol altres de comprovació i control financer que puguin fer els òrgans de control competents, tant nacionals com comunitaris, i aportar tota la informació que li sigui requerida en l'exercici de les actuacions anteriors.

2. Quan l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics o les comunitats autònomes actuïn com a entitats col·laboradores, les actuacions de comprovació i control a què fa referència el paràgraf d) de l'apartat anterior les han de portar a terme els corresponents òrgans dependents de les mateixes comunitats, sense perjudici de les competències dels òrgans de control comunitaris i de les del Tribunal de Comptes.

Article 16

Convenis i contractes amb entitats col·laboradores

1. S'ha de formalitzar un conveni de col·laboració entre l'òrgan administratiu concedent i l'entitat col·laboradora en què s'han de regular les condicions i les obligacions assumides per aquesta.

2. El conveni de col·laboració no pot tenir un termini de vigència superior a quatre anys, per bé que s'hi pot preveure la modificació i la pròrroga de comú acord de les parts abans de l'acabament d'aquell, sense que la durada total de les pròrroques pugui ser superior a la vigència del període inicial i sense que en conjunt la durada total del conveni de col·laboració pugui passar de sis anys. No obstant això, quan la subvenció tingui per objecte la subsidiació de préstecs, la vigència del conveni es pot prolongar fins a la cancel·lació total dels préstecs.

3. El conveni de col·laboració ha de contenir, com a mínim, els aspectes següents:

a) Definició de l'objecte de la col·laboració i de l'entitat col·laboradora.

b) Identificació de la normativa reguladora especial de les subvencions que gestiona l'entitat col·laboradora.

c) Termini de durada del conveni de col·laboració.

d) Mesures de garantia que s'hagin de constituir a favor de l'òrgan administratiu concedent, mitjans de constitució i procediment de cancel·lació.

e) Requisits que ha de complir i fer complir l'entitat col·laboradora en les diferents fases del procediment de gestió de les subvencions.

f) En cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, determinació del període de lliurament dels fons a l'entitat col·laboradora i de les condicions de dipòsit dels fons rebuts fins al seu lliurament posterior als beneficiaris.

g) En cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, condicions de lliurament als beneficiaris de les

subvencions concedides per l'òrgan administratiu concedent.

h) Forma de justificació per part dels beneficiaris del compliment de les condicions per a l'atorgament de les subvencions i els requisits per a la seva verificació.

i) Termini i forma de la presentació de la justificació de les subvencions aportada pels beneficiaris i, en cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, d'acreditació per part de l'entitat col·laboradora del lliurament dels fons als beneficiaris.

j) Determinació dels llibres i registres comptables específics que ha de portar l'entitat col·laboradora per facilitar la justificació adequada de la subvenció i la comprovació del compliment de les condicions establertes.

k) Obligació de reintegrament dels fons en el cas d'incompliment dels requisits i les obligacions establertes per a la concessió de la subvenció i, en tot cas, en els casos que regula l'article 37 d'aquesta Llei.

l) Obligació de l'entitat col·laboradora de sotmetre's a les actuacions de comprovació i control que preveu el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei.

m) Compensació econòmica que, si s'escau, es fixi a favor de l'entitat col·laboradora.

4. Quan les comunitats autònomes o les corporacions locals actuïn com a entitats col·laboradores, l'Administració General de l'Estat o els organismes públics vinculats o que en depenguin han de subscriure amb aquelles els convenis corresponents en els quals s'han de determinar els requisits per a la distribució i el lliurament dels fons, els criteris de justificació i de rendició de comptes.

De la mateixa manera, i en els mateixos termes, s'ha de procedir quan l'Administració General de l'Estat o els organismes públics que hi estan vinculats o que en depenen actuïn com a entitats col·laboradores respecte a les subvencions concedides per les comunitats autònomes o les corporacions locals.

5. En el cas que les entitats col·laboradores siguin persones subjectes a dret privat, s'han de seleccionar prèviament mitjançant un procediment sotmès als principis de publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació, i la col·laboració s'ha de formalitzar mitjançant un conveni.

6. Quan en virtut de l'objecte de la col·laboració sigui d'aplicació plena la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, la selecció de les entitats col·laboradores s'ha de fer de conformitat amb els preceptes que estableix l'esmentada Llei. En aquest cas, el contracte, que ha d'incloure necessàriament el contingut mínim previst a l'apartat 3 o 4 d'aquest article, així com el que resulti preceptiu d'acord amb la normativa reguladora dels contractes públics, ha de fer menció expressa a la submissió del contractista a la resta de les obligacions imposades a les entitats col·laboradores per aquesta Llei.

Article 17

Bases reguladores de la concessió de les subvencions

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, així com dels organismes públics i altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que hi estan vinculats o que en depenen, els ministres corresponents han d'establir les oportunes bases reguladores de la concessió.

Les bases s'aproven per ordre ministerial, d'acord amb el procediment que preveu l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i amb l'informe previ dels serveis jurídics i de la Intervenció delegada corresponent, i són objecte de publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

No és necessària la promulgació d'una ordre ministerial quan les normes sectorials específiques de cada subvenció incloquin aquestes bases reguladores amb l'abast que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

2. Les bases reguladores de les subvencions de les corporacions locals s'han d'aprovar en el marc de les bases d'execució del pressupost, a través d'una ordenança general de subvencions o mitjançant una ordenança específica per a les diferents modalitats de subvencions.

3. La norma reguladora de les bases de concessió de les subvencions ha de concretar, com a mínim, els aspectes següents:

a) Definició de l'objecte de la subvenció.

b) Requisits que han de reunir els beneficiaris per a l'obtenció de la subvenció i, si s'escau, els membres de les entitats recollides a l'apartat 2 i segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei; diari oficial en què s'ha de publicar l'extracte de la convocatòria, *per mitjà de la BDNS*, una vegada s'hagi presentat davant aquesta el text de la convocatòria i la informació requerida per a la seva publicació, i forma i termini en què cal presentar les sol·licituds.

c) Condicions de solvència i eficàcia que han de complir les persones jurídiques a què es refereix l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta Llei.

d) Procediment de concessió de la subvenció.

e) Criteris objectius d'atorgament de la subvenció i, si s'escau, ponderació d'aquests criteris.

f) Quantia individualitzada de la subvenció o criteris per a la seva determinació.

g) Òrgans competents per a l'ordenació, la instrucció i la resolució del procediment de concessió de la

subvenció i el termini en què ha de ser notificada la resolució.

h) Determinació, si s'escau, dels llibres i els registres comptables específics per garantir l'adequada justificació de la subvenció.

i) Termini i forma de justificació per part del beneficiari o de l'entitat col·laboradora, si s'escau, del compliment de la finalitat per a la qual es va concedir la subvenció i de l'aplicació dels fons percebuts.

j) Mesures de garantia que, si s'escau, es consideri necessari constituir a favor de l'òrgan concedent, mitjans de constitució i procediment de cancel·lació.

k) Possibilitat de fer pagaments anticipats i abonaments a compte, així com el règim de garanties que, si s'escau, han d'aportar els beneficiaris.

l) Circumstàncies que, com a conseqüència de l'alteració de les condicions tingudes en compte per a la concessió de la subvenció, poden donar lloc a la modificació de la resolució.

m) Compatibilitat o incompatibilitat amb altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

n) Criteris de graduació dels possibles incompliments de condicions imposades amb motiu de la concessió de les subvencions. Aquests criteris són aplicables per determinar la quantitat que finalment hagi de percebre el beneficiari o, si s'escau, l'import que ha de reintegrar, i han de respondre al principi de proporcionalitat.

Article 18

Publicitat de les subvencions

1. La base de dades nacional de subvencions opera com a sistema nacional de publicitat de subvencions.

2. A aquests efectes, les administracions concedents han de remetre a la base de dades nacional de subvencions informació sobre les convocatòries i les resolucions de concessió recaigudes en els termes que estableix l'article 20.

3. Els beneficiaris han de donar publicitat de les subvencions i ajudes percebudes en els termes i les condicions que estableix la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En cas que es faci ús de la previsió continguda a l'article 5.4 de la Llei esmentada, la base de dades nacional de subvencions ha de servir de mitjà electrònic per al compliment de les obligacions de publicitat.

4. Els beneficiaris han de donar la publicitat adequada del caràcter públic del finançament de programes, activitats, inversions o actuacions de qualsevol tipus que siguin objecte de subvenció, en els termes establerts reglamentàriament.

Article 19

Finançament de les activitats subvencionades

1. La normativa reguladora de la subvenció pot exigir un import de finançament propi per cobrir l'activitat subvencionada. L'aportació de fons propis al projecte o l'acció subvencionada ha de ser acreditada en els termes que preveu l'article 30 d'aquesta Llei.

2. La normativa reguladora de la subvenció ha de determinar el règim de compatibilitat o incompatibilitat per a la percepció d'altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals, sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

3. L'import de les subvencions en cap cas pot ser d'una quantia tal que, aïlladament o en concurrència amb altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos, superi el cost de l'activitat subvencionada.

4. Qualsevol alteració de les condicions que s'hagin tingut en compte per a la concessió de la subvenció, i en tot cas l'obtenció concurrent d'altres aportacions fora dels casos que permeten les normes reguladores, pot donar lloc a la modificació de la resolució de concessió, en els termes establerts a la normativa reguladora de la subvenció.

5. Els rendiments financers que es generin pels fons lliurats als beneficiaris incrementen l'import de la subvenció concedida i s'apliquen igualment a l'activitat subvencionada, llevat que, per raons degudament motivades, es disposi el contrari a les bases reguladores de la subvenció. Aquest apartat no és aplicable en els casos en què el beneficiari sigui una Administració pública.

Article 20

Base de dades nacional de subvencions (BDNS)

1. La base de dades nacional de subvencions té per finalitats promoure la transparència, servir com a instrument per a la planificació de les polítiques públiques, millorar la gestió i col·laborar en la lluita contra el frau de subvencions i ajudes públiques.

2. La base de dades ha de recollir informació de les subvencions; es pot establir reglamentàriament la inclusió d'altres ajudes quan el seu registre contribueixi als fins de la base de dades, al compliment de les exigències de la Unió Europea o a la coordinació de les polítiques de cooperació internacional i altres polítiques públiques de foment.

El contingut de la base de dades ha d'incloure, almenys, referència a les bases reguladores de la subvenció, convocatòria, programa i crèdit pressupostari al qual s'imputen, l'objecte o la finalitat de la subvenció, la identificació dels beneficiaris, l'import de les subvencions atorgades i percebudes efectivament, les resolucions de reintegraments i les sancions imposades.

Igualment, ha de contenir la identificació de les persones o entitats incurses en les prohibicions recollides a les lletres a) i h) de l'apartat 2 de l'article 13. La inscripció ha de romandre registrada a la BDNS fins que transcorrin 10 anys des de la data de finalització del termini de prohibició.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat és l'òrgan responsable de l'administració i la custòdia de la BDNS, i ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir la confidencialitat i la seguretat de la informació.

4. Estan obligats a subministrar informació les administracions, els organismes i les entitats que recull l'article 3; els consorcis, les mancomunitats o altres personificacions públiques creades per diverses administracions públiques que regula l'article 5; les entitats que segons aquesta Llei o altres lleis hagin de subministrar informació a la base de dades, i els organismes que es determinin reglamentàriament en relació amb la gestió de fons de la Unió Europea i altres ajudes públiques.

Són responsables de subministrar la informació de manera exacta, completa, en termini i respectant el mode d'enviament establert:

a) En el sector públic estatal, els titulars dels òrgans, organismes i altres entitats que concedeixin les subvencions i ajudes recollides a la base de dades.

b) En les comunitats autònomes, la Intervenció General de la comunitat autònoma o l'òrgan que designi la comunitat autònoma en qüestió.

c) En les entitats locals, la Intervenció o l'òrgan que designi l'entitat local en qüestió.

La prohibició d'obtenir subvencions prevista a les lletres *a* i *h* de l'apartat 2 de l'article 13 l'ha de comunicar a la BDNS el tribunal que hagi dictat la sentència o l'autoritat que hagi imposat la sanció administrativa. La comunicació ha de concretar les dates d'inici i de finalització de la prohibició recaiguda. Per als casos en què no sigui així, cal instrumentar reglamentàriament el sistema per a la seva determinació i registre a la base de dades.

La cessió de dades de caràcter personal que, en virtut dels paràgrafs precedents, cal efectuar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit no és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de

protecció de dades de caràcter personal.

5. La informació inclosa a la base de dades nacional de subvencions té caràcter reservat, i no es pot cedir ni comunicar a tercers llevat que la cessió tingui per objecte:

a) La col·laboració amb les administracions públiques i els òrgans de la Unió Europea per a la lluita contra el frau en l'obtenció o percepció d'ajudes o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea.

b) La investigació o persecució de delictes públics per part dels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.

c) La col·laboració amb les administracions tributària i de la Seguretat Social en l'àmbit de les seves competències.

d) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert.

e) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes o òrgans de fiscalització externa de les comunitats autònomes en l'exercici de les seves funcions.

f) La col·laboració amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme en l'exercici de les seves funcions d'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei 12/2003, de 21 de maig, de bloqueig del finançament del terrorisme.

g) La col·laboració amb el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en el compliment de les funcions que li atribueix l'article 45.4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

h) La col·laboració amb el Defensor del Poble i institucions anàlogues de les comunitats autònomes en l'exercici de les seves funcions.

i) La col·laboració amb la Comissió Nacional de Defensa dels Mercats i la Competència per a l'anàlisi de les ajudes públiques des de la perspectiva de la competència.

En aquests casos, la cessió de dades s'ha de fer preferentment mitjançant la utilització de mitjans electrònics, i s'ha de garantir la identificació dels destinataris i la motivació adequada del seu accés.

Es pot denegar a l'interessat el dret d'accés, rectificació i cancel·lació quan aquest obstaculitzi les actuacions administratives tendents a assegurar el compliment de les obligacions en matèria de subvencions i, en tot cas, quan l'afectat estigui sent objecte d'actuacions de comprovació o control.

6. Dins de les possibilitats de cessió previstes en cada cas, cal instrumentar la interrelació de la base de

dades nacional de subvencions amb altres bases de dades, per a la millora en la lluita contra el frau fiscal, de Seguretat Social o de subvencions i ajudes d'estat o altres ajudes. En tot cas, s'ha d'assegurar l'accés, la integritat, la disponibilitat, l'autenticitat, la confidencialitat, la traçabilitat i la conservació de les dades cedides.

7. Les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques que tinguin coneixement de les dades contingudes a la base de dades estan obligats al secret professional més estricte i complet respecte a aquests. Independentment de les responsabilitats penals o civils que puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de secret s'ha de considerar sempre una falta disciplinària molt greu.

8. En aplicació dels principis recollits a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la BDNS ha d'operar com a sistema nacional de publicitat de les subvencions. A aquests efectes, i per garantir el dret dels ciutadans a conèixer totes les subvencions convocades en cada moment i per contribuir als principis de publicitat i transparència, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de publicar a la seva pàgina web els continguts següents:

a) les convocatòries de subvencions; a aquests efectes, en totes les convocatòries subjectes a aquesta Llei, les administracions concedents han de comunicar a la base de dades nacional de subvencions el text de la convocatòria i la informació requerida per la base de dades. *La BDNS ha de donar trasllat de l'extracte de la convocatòria al diari oficial corresponent, per a la seva publicació, que ha de tenir caràcter gratuït.* La convocatòria d'una subvenció sense seguir el procediment indicat és causa d'anul·labilitat de la convocatòria.

b) les subvencions concedides; per a la seva publicació, les administracions concedents han de remetre a la base de dades nacional de subvencions les subvencions concedides, amb indicació, segons cada cas, de la convocatòria, el programa i crèdit pressupostari al qual s'imputin, el beneficiari, la quantitat concedida i l'objectiu o la finalitat de la subvenció, amb expressió dels diferents programes o projectes subvencionats. Igualment s'ha d'informar, quan correspongui, sobre el compromís assumit pels membres recollits a l'apartat 2 i al segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 i, en cas de subvencions plurianuals, sobre la distribució per anualitats. No s'han de publicar les subvencions concedides quan la publicació de les dades del beneficiari per raó de l'objecte de la subvenció pugui ser contrària al respecte i la salvaguarda de l'honor, a la intimitat personal o familiar de les persones físiques en virtut del que estableix la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, i hagi estat previst en la seva normativa reguladora. El tractament de les dades de caràcter personal només es pot efectuar si és necessari per satisfer l'interès legítim perseguit pel responsable del tractament o pel tercer o tercers als quals es comuniquin les dades, sempre que no prevalgui l'interès o els drets i les llibertats fonamentals de l'interessat que requereixin protecció d'acord amb l'article 1.1 de la Directiva 95/46/CE.

c) La informació que publiquin les entitats sense ànim de lucre utilitzant la BDNS com a mitjà electrònic

previst al segon paràgraf de l'article 5.4 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Els responsables de subministrar la informació de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest article han de comunicar a la BDNS la informació necessària per donar compliment al que preveu aquest apartat.

9. La base de dades nacional de subvencions pot subministrar informació pública sobre les sancions fermes imposades per infraccions molt greus. En concret, s'ha de publicar el nom i cognoms o la denominació o raó social del subjecte infractor, la infracció comesa, la sanció que s'hagi imposat i la subvenció a què es refereix, sempre que així es reculli expressament a la sanció imposada i durant el temps que així s'estableixi.

10. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de dictar les instruccions oportunes per concretar les dades i els documents integrants de la base de dades nacional de subvencions, els terminis i procediments de remissió de la informació, inclosos els electrònics, així com la informació que sigui objecte de publicació per a coneixement general i el termini de publicació, que s'han de fixar de manera que es promogui l'exercici dels seus drets per part dels interessats.

Article 21

Règim de garanties

El règim de les garanties, mitjans de constitució, dipòsit i cancel·lació que hagin de constituir els beneficiaris o les entitats col·laboradores s'ha d'establir per reglament.

Títol I

Procediments de concessió i gestió de les subvencions

Capítol I

Del procediment de concessió

Article 22

Procediments de concessió

1. El procediment ordinari de concessió de subvencions es tramita en règim de concurrència competitiva. A efectes d'aquesta Llei, té la consideració de concurrència competitiva el procediment mitjançant el qual la concessió de les subvencions es fa mitjançant la comparació de les sol·licituds presentades, a fi d'establir una prelación entre aquestes d'acord amb els criteris de valoració prèviament fixats en les bases reguladores i en la convocatòria, i adjudicar, amb el límit fixat a la convocatòria dins del crèdit disponible, aquelles que hagin obtingut una valoració més alta en aplicació dels criteris esmentats.

En aquest cas, i sense perjudici de les especialitats que puguin derivar de la capacitat d'autoorganització de les administracions públiques, la proposta de concessió l'ha de formular a l'òrgan concedent un òrgan

col·legiat a través de l'òrgan instructor. La composició de l'òrgan col·legiat ha de ser la que estableixin les bases reguladores corresponents.

Excepcionalment, sempre que així es prevegi a les bases reguladores, l'òrgan competent ha de procedir al prorrateig, entre els beneficiaris de la subvenció, de l'import global màxim destinat a les subvencions.

2. Es poden concedir de manera directa les subvencions següents:

a) Les previstes nominativament en els pressupostos generals de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, en els termes recollits en els convenis i en la normativa reguladora d'aquestes subvencions.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, s'entén per subvenció prevista nominativament en els pressupostos generals de l'Estat aquella en què almenys la seva dotació pressupostària i el beneficiari apareguin determinats en els estats de despesa del pressupost. L'objecte d'aquestes subvencions ha de quedar determinat expressament en el corresponent conveni de col·laboració o resolució de concessió que, en tot cas, ha de ser congruent amb la classificació funcional i econòmica del crèdit pressupostari corresponent.

b) Aquelles l'atorgament o la quantia de les quals estigui imposat per l'Administració mitjançant una norma de rang legal, que segueixin el procediment de concessió que els sigui aplicable d'acord amb la seva pròpia normativa.

c) Amb caràcter excepcional, les altres subvencions en les quals s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, o altres de degudament justificades que dificultin la convocatòria pública.

3. No es poden atorgar subvencions per una quantia superior a la que determini la convocatòria.

Capítol II

Del procediment de concessió en règim de concurrència competitiva

Article 23

Iniciació

1. El procediment per a la concessió de subvencions s'inicia sempre d'ofici.

2. La iniciació d'ofici s'ha de fer sempre mitjançant una convocatòria aprovada per l'òrgan competent, que ha de seguir el procediment per a la concessió de les subvencions convocades segons el que estableix aquest capítol i d'acord amb els principis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Cal publicar la convocatòria a la BDNS, i un extracte d'aquesta al .Butlletí Oficial de l'Estat., d'acord amb el procediment establert a l'article 20.8.

La convocatòria ha de tenir necessàriament el contingut següent:

a) Indicació de la disposició que estableixin, si s'escau, les bases reguladores i del diari oficial en el qual està publicada, llevat que en consideració a la seva especificitat aquestes s'inclouin en la mateixa convocatòria.

b) Crèdits pressupostaris als quals s'imputa la subvenció i quantia total màxima de les subvencions convocades dins els crèdits disponibles o, si manca, la quantia estimada de les subvencions.

c) Objecte, condicions i finalitat de la concessió de la subvenció.

d) Expressió que la concessió s'efectua mitjançant un règim de concurrència competitiva.

e) Requisits per sol·licitar la subvenció i forma d'acreditar-los.

f) Indicació dels òrgans competents per a la instrucció i la resolució del procediment.

g) Termini de presentació de sol·licituds, a les quals són aplicables les previsions que conté l'apartat 3 d'aquest article.

h) Termini de resolució i notificació.

i) Documents i informacions que s'han d'adjuntar a la petició.

j) Si s'escau, possibilitat de reformulació de sol·licituds de conformitat amb el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei.

k) Indicació de si la resolució exhaureix la via administrativa i, en cas contrari, òrgan davant del qual s'ha d'interposar recurs d'alçada.

l) Criteris de valoració de les sol·licituds.

m) Mitjà de notificació o publicació, de conformitat amb el que preveu l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Les sol·licituds dels interessats s'han d'adjuntar als documents i les informacions que determini la norma o convocatòria, llevat que els documents exigits estiguin en poder de qualsevol òrgan de l'Administració actuant, cas en què el sol·licitant es pot acollir al que estableix el paràgraf f) de l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sempre que es faci constar la data i l'òrgan o la dependència en què van ser

presentats o, si s'escau, emesos, i quan no hagin transcorregut més de cinc anys des de l'acabament del procediment al qual corresponguin.

En els casos d'impossibilitat material d'obtenir el document, l'òrgan competent pot requerir al sol·licitant la seva presentació o, si no, l'acreditació per altres mitjans dels requisits a què es refereix el document, abans de la formulació de la proposta de resolució.

La presentació telemàtica de sol·licituds i documentació complementària s'ha de fer en els termes previstos a la disposició addicional divuitena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Als efectes del que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional divuitena esmentada, la presentació de la sol·licitud per part del beneficiari comporta a l'òrgan gestor l'autorització per demanar els certificats a emetre per l'Agència Estatal d'Administració Tributària i per la Tresoreria General de la Seguretat Social.

4. A efectes del que disposen els apartats anteriors, la normativa reguladora de la subvenció pot admetre la substitució de la presentació de determinats documents per una declaració responsable del sol·licitant. En aquest cas, abans de la proposta de resolució de concessió de la subvenció s'ha de requerir la presentació de la documentació que acrediti la realitat de les dades contingudes en la declaració, en un termini no superior a 15 dies.

5. Si la sol·licitud no compleix els requisits establerts en la norma de convocatòria, l'òrgan competent ha de requerir l'interessat perquè ho esmeni en el termini màxim i improrrogable de 10 dies, amb la indicació que si no ho fa es considerarà que ha desistit de la seva sol·licitud, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 24

Instrucció

1. La instrucció del procediment de concessió de subvencions correspon a l'òrgan que es designi en la convocatòria.

2. L'òrgan competent per a la instrucció ha de portar a terme d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per a la determinació, el coneixement i la comprovació de les dades en virtut de les quals s'ha de formular la proposta de resolució.

3. Les activitats d'instrucció comprenen:

a) Petició de tots els informes que consideri necessaris per resoldre o que exigeixin les normes que regulen

la subvenció. A la petició, s'hi ha de fer constar, si s'escau, el caràcter determinant dels informes que siguin preceptius. El termini per emetre'ls és de 10 dies, llevat que l'òrgan instructor, atenent les característiques de l'informe sol·licitat o del mateix procediment, en sol·liciti l'emissió en un termini inferior o superior, sense que en aquest últim cas pugui passar de dos mesos.

Quan en el termini assenyalat no s'hagi emès l'informe qualificat per disposició legal expressa com a preceptiu i determinant o, si s'escau, vinculant, es pot interrompre el termini dels tràmits successius.

b) Avaluació de les sol·licituds o peticions, efectuada d'acord amb els criteris, les formes i les prioritats de valoració establerts en la norma reguladora de la subvenció o, si s'escau, en la convocatòria.

La norma reguladora de la subvenció pot preveure la possibilitat d'establir una fase de preavaluació en la qual s'ha de verificar el compliment de les condicions imposades per adquirir la condició de beneficiari de la subvenció.

4. Una vegada avaluades les sol·licituds, l'òrgan col·legiat a què es refereix l'apartat 1 de l'article 22 d'aquesta Llei ha d'emetre informe en el qual es concreti el resultat de l'avaluació efectuada.

L'òrgan instructor, a la vista de l'expedient i de l'informe de l'òrgan col·legiat, ha de formular la proposta de resolució provisional, degudament motivada, que s'ha de notificar als interessats en la forma que estableixi la convocatòria, i s'ha de concedir un termini de 10 dies per presentar al·legacions.

Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes pels interessats. En aquest cas, la proposta de resolució formulada té el caràcter de definitiva.

Examinades les al·legacions adduïdes, si s'escau, pels interessats, s'ha de formular la proposta de resolució definitiva, on ha de constar el sol·licitant o la relació de sol·licitants per als quals es proposa la concessió de la subvenció i la quantia, i també s'hi ha d'especificar l'avaluació i els criteris de valoració que s'han seguit per efectuar-la.

L'expedient de concessió de subvencions ha de contenir l'informe de l'òrgan instructor en què consti que de la informació que està en el seu poder es desprèn que els beneficiaris compleixen tots els requisits necessaris per accedir-hi.

5. La proposta de resolució definitiva, quan sigui procedent d'acord amb les bases reguladores, s'ha de notificar als interessats que hagin estat proposats com a beneficiaris en la fase d'instrucció, perquè en el termini previst en la normativa comuniquin la seva acceptació.

6. Les propostes de resolució provisional i definitiva no creen cap dret a favor del beneficiari proposat,

davant l'Administració, mentre no se li hagi notificat la resolució de concessió.

Article 25

Resolució

1. Una vegada aprovada la proposta de resolució definitiva, i d'acord amb el que preveu l'article 89 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i, si s'escau, en la norma o convocatòria corresponent, l'òrgan competent ha de resoldre el procediment.

2. La resolució s'ha de motivar de conformitat amb el que disposin les bases reguladores de la subvenció i en el procediment han de quedar acreditats, en tot cas, els fonaments de la resolució que s'adopti.

3. La resolució, a més de contenir el sol·licitant o la relació de sol·licitants als quals es concedeix la subvenció, ha de fer constar, si s'escau, de manera expressa, la desestimació de la resta de les sol·licituds.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució del procediment no pot excedir els sis mesos, llevat que una norma amb rang de llei estableixi un termini superior o estigui previst en la normativa de la Unió Europea. El termini es computa a partir de la publicació de la convocatòria corresponent, llevat que aquesta posposi els seus efectes a una data posterior.

En el cas de subvencions tramitades per altres administracions públiques en les quals correspongui la resolució a l'Administració General de l'Estat o a les entitats de dret públic que hi estan vinculades o en depenen, el termini es computa a partir del moment en què l'òrgan atorgant disposi de la proposta o de la documentació que la norma reguladora de la subvenció determini.

5. El venciment del termini màxim sense haver-se notificat la resolució legitima els interessats per entendre desestimada per silenci administratiu la sol·licitud de concessió de la subvenció.

Article 26

Notificació de la resolució

La resolució del procediment s'ha de notificar als interessats d'acord amb el que preveu l'article 58 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La pràctica de la notificació o publicació s'ha d'ajustar a les disposicions que conté l'article 59 de la Llei esmentada.

Article 27

Reformulació de les sol·licituds

1. Quan la subvenció tingui per objecte el finançament d'activitats que ha d'exercir el sol·licitant i l'import de la subvenció de la proposta de resolució provisional sigui inferior al que figura a la sol·licitud presentada, es pot instar al beneficiari, si així ho preveuen les bases reguladores, la reformulació de la sol·licitud per ajustar els compromisos i les condicions a la subvenció atorgable.
2. Una vegada la sol·licitud mereixi la conformitat de l'òrgan col·legiat, s'ha de remetre amb les actuacions a l'òrgan competent perquè dicti la resolució.
3. En qualsevol cas, la reformulació de sol·licituds ha de respectar l'objecte, les condicions i la finalitat de la subvenció, així com els criteris de valoració establerts respecte a les sol·licituds o peticions.

Capítol III

Del procediment de concessió directa

Article 28

Concessió directa

1. La resolució de concessió i, si s'escau, els convenis a través dels quals es canalitzin aquestes subvencions han d'establir les condicions i els compromisos aplicables de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Els convenis són l'instrument habitual per canalitzar les subvencions previstes nominativament en els pressupostos generals de l'Estat, o en els de les corporacions locals, sense perjudici del que respecte d'això estableixi la normativa reguladora.

2. El Govern ha d'aprovar per reial decret, a proposta del ministre competent i amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda, les normes especials reguladores de les subvencions regulades en el paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 22 d'aquesta Llei.

3. El reial decret a què fa referència l'apartat anterior s'ha d'ajustar a les previsions que conté aquesta Llei, excepte pel que fa a l'aplicació dels principis de publicitat i concurrència, i ha de contenir com a mínim els aspectes següents:

a) Definició de l'objecte de les subvencions, amb indicació del seu caràcter singular i de les raons que acrediten l'interès públic, social, econòmic o humanitari, i les que justifiquen la dificultat de la convocatòria pública.

b) Règim jurídic aplicable.

c) Beneficiaris i modalitats d'ajuda.

d) Procediment de concessió i règim de justificació de l'aplicació que hagin donat a les subvencions els beneficiaris i, si s'escau, les entitats col·laboradores.

Capítol IV

Del procediment de gestió i justificació de la subvenció pública

Article 29

Subcontractació de les activitats subvencionades pels beneficiaris

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que un beneficiari subcontracta quan concerta amb tercers l'execució total o parcial de l'activitat que constitueix l'objecte de la subvenció. Queda fora d'aquest concepte la contractació de les despeses en què hagi d'incórrer el beneficiari per a la realització per si mateix de l'activitat subvencionada.

2. El beneficiari pot subcontractar únicament, totalment o parcialment, l'activitat quan la normativa reguladora de la subvenció ho prevegi. L'activitat subvencionada que el beneficiari subcontracti amb tercers no pot excedir el percentatge que es fixi en les bases reguladores de la subvenció. En cas que la previsió no figure, el beneficiari pot subcontractar fins a un percentatge que no excedeixi el 50 per cent de l'import de l'activitat subvencionada.

En cap cas es poden subcontractar activitats que, tot i augmentar el cost de l'activitat subvencionada, no aportin valor afegit al contingut de la mateixa activitat.

3. Quan l'activitat concertada amb tercers excedeixi el 20 per cent de l'import de la subvenció i l'import sigui superior a 60.000 euros, la subcontractació està sotmesa al compliment dels requisits següents:

a) Que el contracte se subscrigui per escrit.

b) Que la formalització d'aquest l'autoritzi prèviament l'entitat concedent de la subvenció en la forma que determinin les bases reguladores.

4. No es pot fraccionar un contracte per tal de disminuir-ne la quantia i eludir el compliment dels requisits exigits a l'apartat anterior.

5. Els contractistes estan obligats només davant el beneficiari, que assumeix la responsabilitat total de l'execució de l'activitat subvencionada davant l'Administració.

6. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, els beneficiaris són responsables que en l'execució de l'activitat subvencionada concertada amb tercers es respectin els límits que estableixi la normativa reguladora de la subvenció quant a la naturalesa i la quantia de despeses subvencionables, i els contractistes estan subjectes al deure de col·laboració que preveu l'article 46 d'aquesta Llei per permetre

l'adequada verificació del compliment dels límits esmentats.

7. El beneficiari no pot concertar l'execució total o parcial de les activitats subvencionades amb:

a) Persones o entitats incurses en alguna de les prohibicions de l'article 13 d'aquesta Llei.

b) Persones o entitats que hagin percebut altres subvencions per a la realització de l'activitat objecte de contractació.

c) Intermediaris o assessors en els quals els pagaments es defineixin com un percentatge de cost total de l'operació, llevat que el pagament estigui justificat amb referència al valor de mercat del treball efectuat o els serveis prestats.

d) Persones o entitats vinculades amb el beneficiari, llevat que concorrin les circumstàncies següents:

1a. Que s'obtingui la prèvia autorització expressa de l'òrgan concedent.

2a. Que l'import subvencionable no excedeixi del cost incorregut per l'entitat vinculada. L'acreditació del cost es realitza en la justificació en els mateixos termes establerts per a l'acreditació de les despeses del beneficiari.

e) Persones o entitats sol·licitants d'ajuda o subvenció en la mateixa convocatòria i programa, que no hagin obtingut subvenció perquè no compleixin els requisits o no assoleixin la valoració suficient.

Article 30

Justificació de les subvencions públiques

1. La justificació del compliment de les condicions imposades i de la consecució dels objectius previstos en l'acte de concessió de la subvenció s'ha de documentar de la manera que es determini per reglament, i pot tenir la forma de compte justificatiu de la despesa efectuada o acreditar-se la despesa per mòduls o mitjançant la presentació d'estats comptables, segons disposi la normativa reguladora.

2. La rendició del compte justificatiu constitueix un acte obligatori del beneficiari o de l'entitat col·laboradora, en la qual s'han d'incloure, sota responsabilitat del declarant, els justificants de despesa o qualsevol altre document amb validesa jurídica que permetin acreditar el compliment de l'objecte de la subvenció pública. La forma del compte justificatiu i el termini de rendició del mateix compte estan determinats per les bases reguladores corresponents de les subvencions públiques.

A falta de previsió de les bases reguladores, el compte ha d'incloure la declaració de les activitats efectuades que han estat finançades amb la subvenció i el seu cost, amb el desglossament de cada una de

les despeses en què s'hagi incorregut, i la seva presentació s'ha de fer, com a màxim, en el termini de tres mesos des de l'acabament del termini per a la realització de l'activitat.

3. Les despeses s'han d'acreditar mitjançant factures i altres documents de valor probatori equivalent amb validesa en el tràfic jurídic mercantil o amb eficàcia administrativa, en els termes establerts per reglament.

L'acreditació de les despeses també es pot efectuar mitjançant factures electròniques, sempre que compleixin els requisits exigits per a la seva acceptació en l'àmbit tributari. Per reglament, s'ha d'establir un sistema de validació i estampament de justificants de despesa que permeti el control de la concurrència de subvencions.

4. Quan les activitats hagin estat finançades, a més de la subvenció, amb fons propis o altres subvencions o recursos, s'ha d'acreditar en la justificació l'import, la procedència i l'aplicació d'aquests fons a les activitats subvencionades.

5. En el cas d'adquisició de béns immobles, a més dels justificants que estableix l'apartat 3 d'aquest article, s'hi ha d'aportar el certificat de taxador independent degudament acreditat i inscrit en el registre oficial corresponent.

6. Els membres de les entitats que preveuen l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei estan obligats a complir els requisits de justificació respecte a les activitats efectuades en nom i per compte del beneficiari, de la manera en què es determina en els apartats anteriors. Aquesta documentació forma part de la justificació que està obligat a lliurar el beneficiari que va sol·licitar la subvenció.

7. Les subvencions que es concedeixin en consideració a la concurrència d'una determinada situació en el perceptor no requereixen cap altra justificació que l'acreditació per qualsevol mitjà admissible en dret de la situació esmentada prèviament a la concessió, sense perjudici dels controls que es puguin establir per verificar-ne l'existència.

8. L'incompliment de l'obligació de justificar la subvenció en els termes que estableix aquest capítol o el fet que la justificació sigui insuficient comporta el reintegrament en les condicions que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.

Article 31

Despeses subvencionables

1. Es consideren despeses subvencionables, als efectes previstos en aquesta llei, aquells que de manera indubtable responguin a la naturalesa de l'activitat subvencionada, resultin estrictament necessaris i es realitzin en el termini establert per les diferents bases reguladores de les subvencions. Quan no s'hagi

establert un termini concret, les despeses s'han de realitzar abans que finalitzi l'any natural en què s'hagi concedit la subvenció.

En cap cas el cost d'adquisició de les despeses subvencionables pot ser superior al valor de mercat.

2. Llevat que hi hagi una disposició expressa en contra a les bases reguladores de les subvencions, es considera despesa efectuada la que hagi estat efectivament pagada anteriorment a l'acabament del període de justificació determinat per la normativa reguladora de la subvenció.

3. Quan l'import de la despesa subvencionable superi les quanties que estableix la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic per al contracte menor, el beneficiari ha de sol·licitar com a mínim tres ofertes de diferents proveïdors, amb caràcter previ a la contracció del compromís per a l'obra, la prestació del servei o el lliurament del bé, llevat que per les especials característiques no hi hagi en el mercat un nombre suficient d'entitats que els realitzin, prestin o subministrin, o llevat que la despesa s'hagi fet amb anterioritat a la subvenció.

L'elecció entre les ofertes presentades, que s'han d'aportar en la justificació, o, si s'escau, en la sol·licitud de subvenció, s'ha de fer de conformitat amb criteris d'eficiència i economia, i s'ha de justificar expressament en una memòria l'elecció quan no recaigui en la proposta econòmica més avantatjosa.

4. En el cas d'adquisició, construcció, rehabilitació i millora de béns inventariables, s'han de seguir les regles següents:

a) Les bases reguladores han de fixar el període durant el qual el beneficiari ha de destinar els béns al fi concret per al qual es va concedir la subvenció, que no pot ser inferior a cinc anys en el cas de béns inscriptibles en un registre públic, ni a dos anys per a la resta de béns. En el cas de béns inscriptibles en un registre públic, aquesta circumstància s'ha de fer constar en l'escriptura, així com l'import de la subvenció concedida, i aquests aspectes han de ser objecte d'inscripció en el registre públic corresponent.

b) L'incompliment de l'obligació de destí referida en el paràgraf anterior, que es produeix en tot cas amb l'alienació o el gravamen del bé, és causa de reintegrament, en els termes que estableix el capítol II del títol II d'aquesta Llei, i el bé queda afecte al pagament del reintegrament sigui quin sigui el posseïdor, llevat que sigui un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i títol just o en un establiment mercantil o industrial, en cas de béns mobles no inscriptibles.

5. No es considera incomplerta l'obligació de destí a què es refereix l'apartat 4 anterior quan:

a) Si es tracta de béns no inscriptibles en un registre públic, siguin substituïts per altres que serveixin en condicions anàlogues a la fi per a la qual es va concedir la subvenció i aquest ús es mantingui fins a completar el període establert, sempre que la substitució hagi estat autoritzada per l'Administració

concedent.

b) Si es tracta de béns inscripcionables en un registre públic, el canvi de destí, alienació o gravamen sigui autoritzat per l'Administració concedent. En aquest cas, l'adquiridor assumeix l'obligació de destí dels béns pel període restant i, en cas d'incompliment d'aquesta obligació, del reintegrament de la subvenció.

6. Les bases reguladores de les subvencions han d'establir, si s'escau, les regles especials que es considerin oportunes en matèria d'amortització dels béns inventariables. No obstant això, el caràcter subvencionable de la despesa d'amortització ha d'estar subjecte a les condicions següents:

a) Que les subvencions no hagin contribuït a la compra dels béns.

b) Que l'amortització es calculi de conformitat amb les normes de comptabilitat generalment acceptades.

c) Que el cost es refereixi exclusivament al període subvencionable.

7. Les despeses financeres, les despeses d'assessoria jurídica o financera, les despeses notariales i registrals, i les despeses pericials per a la realització del projecte subvencionat i les d'administració específiques són subvencionables si estan directament relacionades amb l'activitat subvencionada i són indispensables per a l'adequada preparació o execució d'aquesta, i sempre que així ho prevegin les bases reguladores. Amb caràcter excepcional, les despeses de garantia bancària poden ser subvencionades quan així ho prevegi la normativa reguladora de la subvenció.

En cap cas no són despeses subvencionables:

a) Els interessos deutors dels comptes bancaris.

b) Interessos, recàrrecs i sancions administratives i penals.

c) Les despeses de procediments judicials.

8. Els tributs són despesa subvencionable quan el beneficiari de la subvenció els abona de manera efectiva. En cap cas no es consideren despeses subvencionables els impostos indirectes quan siguin susceptibles de recuperació o compensació, ni els impostos personals sobre la renda.

9. El beneficiari ha d'imputar els costos indirectes a l'activitat subvencionada en la part que raonablement correspongui d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat generalment admeses i, en tot cas, en la mesura que aquests costos corresponguin al període en què efectivament es du a terme l'activitat.

Article 32

Comprovació de subvencions

1. L'òrgan concedent ha de comprovar la justificació adequada de la subvenció, així com la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.
2. L'entitat col·laboradora, si s'escau, en nom i per compte de l'òrgan concedent, ha de fer les comprovacions que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei.

Article 33

Comprovació de valors

1. L'Administració pot comprovar el valor de mercat de les despeses subvencionades emprant un o diversos dels mitjans següents:

a) Preus mitjans de mercat.

b) Cotitzacions en mercats nacionals i estrangers.

c) Estimació per referència als valors que figurin en els registres oficials de caràcter fiscal.

d) Dictamen de perits de l'Administració.

e) Taxació pericial contradictòria.

f) Qualsevol altres mitjans de prova admesos en dret.

2. El valor comprovat per l'Administració serveix de base per calcular la subvenció i s'ha de notificar, degudament motivat i amb l'expressió dels mitjans i els criteris emprats, juntament amb la resolució de l'acte que conté la liquidació de la subvenció.

3. El beneficiari pot promoure, en tot cas, la taxació pericial contradictòria, en correcció dels altres procediments de comprovació de valors assenyalats a l'apartat 1 d'aquest article, dins el termini del primer recurs que sigui procedent contra la resolució del procediment en el qual l'Administració exerceixi la facultat que preveu l'apartat anterior.

La presentació de la sol·licitud de taxació pericial contradictòria determina la suspensió de l'execució del procediment resolt i del termini per interposar-ne un recurs en contra.

4. Si la diferència entre el valor comprovat per l'Administració i la taxació practicada pel perit del beneficiari és inferior a 120.000 euros i al 10 per cent del valor comprovat per l'Administració, la taxació

del perit del beneficiari serveix de base per calcular la subvenció. En cas contrari, s'ha de designar un tercer perit en els termes que es determinin per reglament.

Els honoraris del perit del beneficiari els ha de satisfer aquest. Quan la taxació practicada pel tercer perit sigui inferior al valor justificat pel beneficiari, totes les despeses de la perícia les ha d'abonar aquest i, al contrari, en cas que sigui superior, són a càrrec de l'Administració.

La valoració del tercer perit serveix de base per determinar l'import de la subvenció.

Capítol V

Del procediment de gestió pressupostària

Article 34

Procediment d'aprovació de la despesa i pagament

1. Amb caràcter previ a la convocatòria de la subvenció o a la seva concessió directa, s'ha d'efectuar l'aprovació de la despesa en els termes que preveuen la Llei general pressupostària o les normes pressupostàries de les altres administracions públiques.
2. La resolució de concessió de la subvenció comporta el compromís de la despesa corresponent.
3. El pagament de la subvenció s'ha de fer amb la justificació prèvia, per part del beneficiari, de la realització de l'activitat, el projecte, l'objectiu o l'adopció del comportament per al qual es va concedir en els termes que estableixi la normativa reguladora de la subvenció.

Es produeix la pèrdua del dret al cobrament total o parcial de la subvenció en cas de falta de justificació o de concurrència d'alguna de les causes que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.

4. Quan la naturalesa de la subvenció ho justifiqui, es poden realitzar pagaments a compte. Els abonaments a compte poden suposar la realització de pagaments fraccionats que han de respondre al ritme d'execució de les accions subvencionades, i s'han d'abonar per una quantia equivalent a la justificació presentada.

També es poden fer pagaments anticipats que suposin lliuraments de fons amb caràcter previ a la justificació, com a finançament necessari per poder dur a terme les actuacions inherents a la subvenció. Aquesta possibilitat i el règim de garanties s'han de preveure expressament en la normativa reguladora de la subvenció.

En cap cas es poden fer pagaments anticipats a beneficiaris quan s'hagi sol·licitat la declaració de concurs voluntari, haver estat declarats insolvents en qualsevol procediment, trobar-se declarat en concurs, llevat que en aquest hagi adquirit l'eficàcia un conveni, estar subjectes a intervenció judicial o haver estat

inhabilitats de conformitat amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, sense que hagi conclòs el període d'inhabilitació que fixa la sentència de qualificació del concurs.

La realització de pagaments a compte o pagaments anticipats, així com el règim de garanties, s'han de preveure expressament en la normativa reguladora de la subvenció.

5. No es pot fer el pagament de la subvenció mentre el beneficiari no estigui al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social o sigui deutor per resolució de procedència de reintegrament.

Article 35

Retenció de pagaments

1. Una vegada acordat l'inici del procediment de reintegrament, com a mesura cautelar, l'òrgan concedent pot acordar, a iniciativa pròpia o d'una decisió de la Comissió Europea o a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o de l'autoritat pagadora, la suspensió dels lliuraments de pagament de les quantitats pendents d'abonar al beneficiari o entitat col·laboradora, sense superar, en cap cas, l'import que fixin la proposta o resolució d'inici de l'expedient de reintegrament, amb els interessos de demora meritats fins aquell moment.

2. La imposició d'aquesta mesura cautelar s'ha d'acordar per resolució motivada, que s'ha de notificar a l'interessat, amb indicació dels recursos pertinents.

3. En tot cas, s'ha de procedir a la suspensió si hi ha indicis racionals que permetin preveure la impossibilitat d'obtenir el rescabament, o si aquest es pot veure frustrat o greument dificultat, i, en especial, si el perceptor fa actes d'ocultació, gravamen o disposició dels béns.

4. La retenció de pagaments està subjecta, en qualsevol dels casos anteriors, al règim jurídic següent:

a) Ha de ser proporcional a la finalitat que es pretén aconseguir, i en cap cas s'ha d'adoptar si pot produir efectes de reparació difícil o impossible.

b) S'ha de mantenir fins que es dicti la resolució que exhaureix l'expedient de reintegrament, i no pot superar el període màxim que es fixi per a la tramitació, incloses les pròrrogues.

c) No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'ha d'aixecar quan desapareguin les circumstàncies que la van originar o quan l'interessat proposi la substitució d'aquesta mesura cautelar per la constitució d'una garantia que es consideri suficient.

Títol II

Del reintegrament de subvencions

Capítol I

Del reintegrament

Article 36

Invalidesa de la resolució de concessió

1. Són causes de nul·litat de la resolució de concessió:

a) Les indicades a l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) La manca o insuficiència de crèdit, de conformitat amb el que estableix l'article 60 de la Llei general pressupostària i les altres normes del mateix caràcter de les administracions públiques subjectes a aquesta Llei.

2. Són causes d'anul·labilitat de la resolució de concessió les altres infraccions de l'ordenament jurídic i, en especial, de les regles que conté aquesta Llei, de conformitat amb el que disposa l'article 63 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Quan l'acte de concessió incorri en algun dels casos esmentats als apartats anteriors, l'òrgan concedent ha de procedir a la revisió d'ofici o, si s'escau, a la declaració de lesivitat i impugnació ulterior, de conformitat amb el que estableixen els articles 102 i 103 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. La declaració judicial o administrativa de nul·litat o anul·lació comporta l'obligació de tornar les quantitats percebudes.

5. No procedeix la revisió d'ofici de l'acte de concessió quan es doni alguna de les causes de reintegrament que preveu l'article següent.

Article 37

Causas de reintegrament

1. També és procedent el reintegrament de les quantitats percebudes i l'exigència de l'interès de demora corresponent des del moment del pagament de la subvenció fins a la data en què s'acordi la procedència del reintegrament, o la data en què el deutor ingressi el reintegrament si és anterior a aquesta, en els casos següents:

a) Obtenció de la subvenció falsejant les condicions requerides per a això o amagant les que ho hagin impedit.

b) Incompliment total o parcial de l'objectiu, de l'activitat, del projecte o la no-adopció del comportament que fonamenten la concessió de la subvenció.

c) Incompliment de l'obligació de justificació o la justificació insuficient, en els termes que estableix l'article 30 d'aquesta Llei, i si s'escau, en les normes reguladores de la subvenció.

d) Incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures de difusió que conté l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei.

e) Resistència, excusa, obstrucció o negativa a les actuacions de comprovació i control financer que preveuen els articles 14 i 15 d'aquesta Llei, així com l'incompliment de les obligacions comptables, registrals o de conservació de documents quan d'això derivi la impossibilitat de verificar-ne l'ús que se n'ha fet dels fons percebuts, el compliment de l'objectiu, la realitat i la regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a aquesta finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

f) Incompliment de les obligacions imposades per l'Administració a les entitats col·laboradores i beneficiaris, així com dels compromisos assumits per aquests, amb motiu de la concessió de la subvenció, sempre que afectin, o es refereixin a la manera com s'han d'aconseguir els objectius, exercir l'activitat, executar el projecte o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de la subvenció.

g) Incompliment de les obligacions imposades per l'Administració a les entitats col·laboradores i beneficiaris, així com dels compromisos assumits per aquests, amb motiu de la concessió de la subvenció, diferents dels anteriors, quan d'això derivi la impossibilitat de verificar la utilització que s'ha fet dels fons percebuts, el compliment de l'objectiu, la realitat i regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

h) L'adopció, en virtut del que estableixen els articles 87 a 89 del Tractat de la Unió Europea, d'una decisió de la qual derivi una necessitat de reintegrament.

i) En els altres casos previstos en la normativa reguladora de la subvenció.

2. Quan el compliment per part del beneficiari o, si s'escau, l'entitat col·laboradora s'aproximi de manera significativa al compliment total i aquests acreditin una actuació inequívocament tendent a la satisfacció dels seus compromisos, la quantitat que s'ha de reintegrar està determinada per l'aplicació dels criteris enunciats en el paràgraf n) de l'apartat 3 de l'article 17 d'aquesta Llei o, si s'escau, les establertes en la

normativa autonòmica reguladora de la subvenció.

3. Igualment, en el cas que preveu l'apartat 3 de l'article 19 d'aquesta Llei ha de procedir al reintegrament de l'excés obtingut sobre el cost de l'activitat subvencionada, així com l'exigència de l'interès de demora corresponent.

Article 38

Naturalesa dels crèdits a reintegrar i dels procediments per a la seva exigència

1. Les quantitats a reintegrar tenen la consideració d'ingressos de dret públic, i és aplicable per al cobrament el que preveu la Llei general pressupostària.

2. L'interès de demora aplicable en matèria de subvencions és l'interès legal dels diners incrementats en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un altre de diferent.

3. El destí dels reintegraments dels fons de la Unió Europea ha de tenir el tractament que, si s'escau, determini la normativa comunitària.

4. Els procediments per a l'exigència del reintegrament de les subvencions sempre tenen caràcter administratiu.

Article 39

Prescripció

1. Prescriu al cap de quatre anys el dret de l'Administració a reconèixer o liquidar el reintegrament.

2. Aquest termini es computa, en cada cas:

a) Des del moment en què va vèncer el termini per presentar la justificació per part del beneficiari o l'entitat col·laboradora.

b) Des del moment de la concessió, en el cas que preveu l'apartat 7 de l'article 30.

c) En el cas que s'hagin establert condicions o obligacions que hagin de ser complertes o mantingudes per part del beneficiari o l'entitat col·laboradora durant un període determinat de temps, des del moment en què va vèncer el termini esmentat.

3. El còmput del termini de prescripció s'interromp:

a) Per qualsevol acció de l'Administració efectuada amb coneixement formal del beneficiari o de l'entitat col·laboradora conduent a determinar l'existència d'alguna de les causes de reintegrament.

b) Per la interposició de recursos de qualsevol classe, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació d'una denúncia davant el ministeri fiscal, així com per les actuacions efectuades amb coneixement formal del beneficiari o de l'entitat col·laboradora en el curs dels recursos esmentats.

c) Per qualsevol actuació fefaent del beneficiari o de l'entitat col·laboradora conduent a la liquidació de la subvenció o del reintegrament.

Article 40

Obligats al reintegrament

1. Els beneficiaris i les entitats col·laboradores, en els casos que preveu l'article 37 d'aquesta Llei, han de reintegrar la totalitat o una part de les quantitats percebudes més els corresponents interessos de demora, sense perjudici del que disposa el paràgraf b) de l'apartat 5 de l'article 31 d'aquesta Llei en l'àmbit estatal. Aquesta obligació és independent de les sancions que, si s'escau, hi siguin exigibles.

2. Els membres de les persones i les entitats que preveuen l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei responen solidàriament de l'obligació de reintegrament del beneficiari en relació amb les activitats subvencionades que s'hagin compromès a efectuar.

Responen solidàriament de l'obligació de reintegrament els representants legals del beneficiari quan aquest no tingui capacitat d'obrar.

Responen solidàriament els membres, els partícips o els cotitulars de les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 11 proporcionalment a les participacions respectives, quan es tracti de comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat.

3. Responen subsidiàriament de l'obligació de reintegrament els administradors de les societats mercantils, o aquells que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, que no duguin a terme els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions infringides, adoptin acords que facin possibles els incompliments o consentin el dels qui en depenguin.

Així mateix, els que tinguin la representació legal de les persones jurídiques, d'acord amb les disposicions legals o estatutàries que els siguin aplicables, que hagin cessat en les seves activitats responen subsidiàriament en tot cas de les obligacions de reintegrament d'aquestes.

4. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades, les obligacions de reintegrament pendents s'han de transmetre als socis o partícips en el capital que en responen solidàriament i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.

5. En cas de defunció de l'obligat al reintegrament, l'obligació de satisfer les quantitats pendents de restitució es transmet als drethavents, sense perjudici del que estableixi el dret civil comú, foral o especial aplicable a la successió per a determinats casos, en particular per al cas d'acceptació de l'herència a benefici d'inventari.

Capítol II

Del procediment de reintegrament

Article 41

Competència per a la resolució del procediment de reintegrament

1. L'òrgan concedent és competent per exigir del beneficiari o l'entitat col·laboradora el reintegrament de subvencions mitjançant la resolució del procediment que regula aquest capítol, quan apreciï l'existència d'algun dels supòsits de reintegrament de quantitats percebudes que estableix l'article 37 d'aquesta Llei.

2. Si el reintegrament és acordat pels òrgans de la Unió Europea, l'òrgan al qual correspongui la gestió del recurs ha d'executar els acords esmentats.

3. Quan la subvenció hagi estat concedida per la Comissió Europea o una altra institució comunitària i l'obligació de restituir sorgeixi com a conseqüència de l'actuació fiscalitzadora, diferent del control financer de subvencions que regula el títol III d'aquesta Llei, i correspon a les institucions espanyoles habilitades legalment per a la realització d'aquestes actuacions, l'acord de reintegrament l'ha de dictar l'òrgan gestor nacional de la subvenció. Aquest acord es dicta d'ofici o a proposta d'altres institucions i òrgans de l'Administració habilitats legalment per fiscalitzar fons públics.

Article 42

Procediment de reintegrament

1. El procediment de reintegrament de subvencions es regeix per les disposicions generals sobre procediments administratius contingudes en el títol VI de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

2. El procediment de reintegrament de subvencions s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent, o bé per iniciativa pròpia, o bé com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia. També s'inicia a conseqüència de l'informe de control financer emès per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. En la tramitació del procediment s'ha de garantir, en tot cas, el dret de l'interessat a l'audiència.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució del procediment de reintegrament és de 12 mesos

des de la data de l'acord d'iniciació. Aquest termini es pot suspendre i s'ha d'ampliar d'acord amb el que preveuen els apartats 5 i 6 de l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Si transcorre el termini per resoldre sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment, sense perjudici de continuar les actuacions fins al seu acabament i sense que es consideri interrompuda la prescripció per les actuacions realitzades fins a l'acabament del termini esmentat.

5. La resolució del procediment de reintegrament exhaureix la via administrativa.

Article 43

Coordinació d'actuacions

El pronunciament de l'òrgan gestor respecte a l'aplicació dels fons pels perceptors de subvencions s'entén sense perjudici de les actuacions de control financer que siguin competència de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Títol III

Del control financer de subvencions

Article 44

Objecte i competència per a l'exercici del control financer de subvencions

1. El control financer de subvencions s'ha d'exercir respecte als beneficiaris i, si s'escau, les entitats col·laboradores per raó de les subvencions de l'Administració General de l'Estat, i els organismes i les entitats que hi estan vinculats o que en depenen, atorgades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat o als fons de la Unió Europea.

2. El control financer de subvencions té com a objecte verificar:

a) L'obtenció adequada i correcta de la subvenció per part del beneficiari.

b) El compliment, per part de beneficiaris i entitats col·laboradores, de les obligacions en la gestió i l'aplicació de la subvenció.

c) La justificació adequada i correcta de la subvenció per part de beneficiaris i les entitats col·laboradores.

d) La realitat i la regularitat de les operacions que, d'acord amb la justificació presentada per beneficiaris i entitats col·laboradores, han estat finançades amb la subvenció.

e) El finançament adequat i correcte de les activitats subvencionades, en els termes que estableix l'apartat

3 de l'article 19 d'aquesta Llei.

f) L'existència de fets, circumstàncies o situacions no declarats a l'Administració per beneficiaris i entitats col·laboradores i que puguin afectar el finançament de les activitats subvencionades, l'obtenció, la utilització, el gaudi o la justificació adequats i correctes de la subvenció, així com a la realitat i la regularitat de les operacions que s'hi financen.

3. La competència per exercir el control financer de subvencions correspon a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense perjudici de les funcions que la Constitució i les lleis atribueixin al Tribunal de Comptes i del que disposa l'article 6 d'aquesta Llei.

4. El control financer de subvencions pot consistir en:

a) L'examen de registres comptables, comptes o estats financers i la documentació que els suporti, de beneficiaris i entitats col·laboradores.

b) L'examen d'operacions individualitzades i concretes relacionades o que puguin afectar les subvencions concedides.

c) La comprovació d'aspectes parcials i concrets d'una sèrie d'actes relacionats o que puguin afectar les subvencions concedides.

d) La comprovació material de les inversions finançades.

e) Les actuacions concretes de control que s'hagin de realitzar d'acord amb el que en cada cas estableixi la normativa reguladora de la subvenció i, si s'escau, la resolució de concessió.

f) Qualsevol altres comprovacions que siguin necessàries en consideració a les característiques especials de les activitats subvencionades.

5. El control financer es pot estendre a les persones físiques o jurídiques a les quals estiguin associats els beneficiaris, així com a qualsevol altra persona susceptible de presentar un interès en la consecució dels objectius, en la realització de les activitats, en l'execució dels projectes o en l'adopció dels comportaments.

Article 45

Control financer d'ajuts i subvencions finançades totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris

1. En els ajuts i les subvencions finançats totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat és l'òrgan competent per establir, d'acord amb la normativa comunitària i nacional vigent, la necessària coordinació de controls; a aquests únics efectes ha

de mantenir les relacions necessàries amb els òrgans corresponents de la Comissió Europea, dels ens territorials i de l'Administració General de l'Estat.

2. En els ajuts finançats pel Fons Europeu d'Orientació i de Garantia Agrària, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de fer les tasques assignades al servei específic que preveu l'article 11 del Reglament (CEE) núm. 4045/89 del Consell de les Comunitats Europees, de 21 de desembre de 1989, relatiu als controls, pels estats membres, de les operacions compreses en el sistema de finançament pel Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrària (FEOGA), secció Garantia.

Els controls que preveu el Reglament (CEE) núm. 4045/89, els han de fer, d'acord amb les seves competències respectives, els òrgans i les entitats següents d'àmbit nacional i autonòmic:

a) L'Agència Estatal d'Administració Tributària.

b) Els òrgans de control intern de les administracions de les comunitats autònomes.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, com a servei específic per a l'aplicació del reglament esmentat:

a) Elabora els plans anuals de control en coordinació amb els òrgans de control d'àmbit nacional i autonòmic.

b) És l'òrgan encarregat de la relació amb els serveis corresponents de la Comissió de la Unió Europea en l'àmbit del Reglament (CEE) núm. 4045/89, centralitza la informació relativa al seu compliment i elabora l'informe anual sobre la seva aplicació, segons el que preveuen els articles 9.1 i 10.1.

c) Fa els controls previstos en el pla anual quan raons d'ordre territorial o d'una altra índole ho aconsellin.

d) Vetlla per l'aplicació a Espanya, en tots els seus termes, del Reglament (CEE) núm. 4045/89.

3. Els òrgans de control de les administracions públiques, en aplicació de la normativa comunitària, poden dur a terme, a més, controls i verificacions dels procediments de gestió dels diferents òrgans gestors que intervinguin en la concessió i la gestió i el pagament dels ajuts cofinançats amb fons comunitaris que permetin garantir la correcta gestió financera dels fons comunitaris.

4. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat i els òrgans de control financer de la resta de les administracions públiques han d'acreditar davant l'òrgan competent les despeses en les quals hagin incorregut com a conseqüència de la realització de controls financers de fons comunitaris, a efectes del seu finançament d'acord amb el que estableix la normativa comunitària reguladora de despeses subvencionables amb càrrec als fons.

Article 46

Obligació de col·laboració

1. Els beneficiaris, les entitats col·laboradores i els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació estan obligats a prestar col·laboració i a facilitar tota la documentació que els sigui requerida en l'exercici de les funcions de control que corresponen, dins l'àmbit de l'Administració concedent, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les corporacions locals, i també als òrgans que, d'acord amb la normativa comunitària, tinguin atribuïdes funcions de control financer; amb aquesta finalitat tenen les facultats següents:

a) El lliure accés a la documentació objecte de comprovació, inclosos els programes i els arxius en suport informàtic.

b) El lliure accés als locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals s'exerceixi l'activitat subvencionada o es permeti verificar la realitat i regularitat de les operacions finançades amb càrrec a la subvenció.

c) L'obtenció d'una còpia o la retenció de les factures, els documents equivalents o substitutius i de qualsevol altre document relatiu a les operacions en les quals es dedueixin indicis d'incorrecta obtenció, gaudi o destí de la subvenció.

d) El lliure accés a la informació dels comptes bancaris a les entitats financeres on es pugui haver fet el cobrament de les subvencions o amb càrrec als quals es puguin haver realitzat les disposicions dels fons.

2. La negativa al compliment d'aquesta obligació es considera resistència, excusa, obstrucció o negativa als efectes que preveu l'article 37 d'aquesta Llei, sense perjudici de les sancions que, si s'escau, hi puguin correspondre.

Article 47

Facultats del personal controlador

1. Els funcionaris de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en l'exercici de les funcions de control financer de subvencions, es consideren agents de l'autoritat.

Tenen aquesta mateixa consideració els funcionaris dels òrgans que tinguin atribuïdes funcions de control financer, d'acord amb la normativa comunitària.

2. Les autoritats, sigui quina sigui la seva naturalesa, així com els caps o els directors d'oficines públiques, organismes autònoms i altres ens de dret públic i els que, en general, exerceixen funcions públiques o exerceixen la seva tasca en les entitats esmentades han de prestar la deguda col·laboració i suport als

funcionaris encarregats de fer el control financer de subvencions.

3. Els jutjats i els tribunals han de facilitar a l'Administració, d'ofici o a requeriment d'aquesta, totes les dades amb transcendència en l'aplicació de subvencions que es desprenguin de les actuacions judicials de les quals coneguin, i han de respectar, si s'escau, el secret de les diligències sumariales.

4. El Servei Jurídic de l'Estat ha de prestar l'assistència jurídica que, si s'escau, correspongui als funcionaris que, com a conseqüència de la seva participació en actuacions de control financer de subvencions, siguin objecte de citacions per l'òrgan jurisdiccional.

5. La cessió de dades de caràcter personal que calgui fer a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per a l'exercici de les seves funcions de control financer de conformitat amb el que disposen l'article anterior, els apartats anteriors d'aquest article o una altra norma de rang legal, no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit, no és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 48

Deures del personal controlador

1. El personal controlador que exerceixi el control financer de subvencions ha de guardar la confidencialitat i el secret respecte als assumptes dels quals conegui per raó de la seva feina.

Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici del control només es poden utilitzar per a les finalitats assignades a aquest, servir de fonament per a l'exigència de reintegrament i, si s'escau, per posar en coneixement dels òrgans competents els fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa, responsabilitat comptable o penal.

2. Quan en la pràctica d'un control financer el funcionari actuant apreciï que els fets acreditats a l'expedient poden ser susceptibles de constituir una infracció administrativa o de responsabilitats comptables o penals, ho ha de posar en coneixement de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat als efectes que, si és procedent, remeti les actuacions a l'òrgan competent per a la iniciació dels procediments oportuns.

Article 49

Del procediment de control financer

1. L'exercici del control financer de subvencions s'ha d'adequar al pla anual d'auditories i les seves modificacions que aprovi anualment la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. S'han de determinar per reglament els casos en què, com a conseqüència de la realització d'un control, es pugui estendre l'àmbit més enllà del previst inicialment en el pla.

No obstant això, no és necessari incloure en el pla d'auditories i actuacions de control financer de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, les comprovacions necessàries que sol·licitin altres estats membres en aplicació de reglaments comunitaris sobre beneficiaris perceptors de fons comunitaris.

2. La iniciació de les actuacions de control financer sobre beneficiaris i, si s'escau, entitats col·laboradores s'ha d'efectuar mitjançant la notificació a aquests, en la qual s'ha d'indicar la naturalesa i abast de les actuacions a desenvolupar, la data de personació de l'equip de control que les ha de realitzar, la documentació que en un principi s'ha de posar a disposició d'aquest i altres elements que es considerin necessaris. Els beneficiaris i, si s'escau, les entitats col·laboradores han de ser informats, a l'inici de les actuacions, dels seus drets i obligacions en el curs d'aquestes. Les actuacions han de ser comunicades, igualment, als òrgans gestors de les subvencions.

Si durant el control les entitats col·laboradores o els beneficiaris canvien de domicili ho han de comunicar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat; les actuacions de control realitzades en el domicili anterior són vàlides mentre no es comuniqui el canvi.

3. Quan en el desenvolupament del control financer es determini l'existència de circumstàncies que poden donar origen a la devolució de les quantitats percebudes per causes diferents a les previstes a l'article 37, els fets s'han de posar en coneixement de l'òrgan concedent de la subvenció, que ha d'informar sobre les mesures adoptades, i es pot acordar la suspensió del procediment de control financer.

La suspensió del procediment s'ha de notificar al beneficiari o a l'entitat col·laboradora.

4. L'acabament de la suspensió, que en tot cas s'ha de notificar al beneficiari o a l'entitat col·laboradora, es produeix quan:

a) Una vegada adoptades per l'òrgan concedent les mesures que, al seu judici, siguin oportunes, aquestes s'han de comunicar a l'òrgan de control.

b) Si, transcorreguts tres mesos des de l'acord de suspensió, no s'ha comunicat l'adopció de mesures per part de l'òrgan gestor.

5. Quan en l'exercici de les funcions de control financer es dedueixin indicis d'incorrecta obtenció, destí o justificació de la subvenció percebuda, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot acordar l'adopció de les mesures cautelars que consideri necessàries amb l'objecte d'impedir la desaparició, la destrucció o l'alteració de les factures, els documents equivalents o substitutius i de qualsevol altre document relatiu a les operacions en les quals aquests indicis es manifestin.

Les mesures han de ser proporcionades a la finalitat que es persegueixi. En cap cas s'han d'adoptar les que puguin produir un perjudici difícil o impossible d'esmenar.

6. Les actuacions de control financer sobre beneficiaris i, si s'escau, entitats col·laboradores finalitzen amb l'emissió dels corresponents informes comprensius dels fets posats de manifest i de les conclusions que en derivin.

Quan l'òrgan concedent, en aplicació del que disposa l'apartat 4 anterior, comunicui l'inici d'actuacions que puguin afectar la validesa de l'acte de concessió, l'acabament del procediment de control financer de subvencions es produeix mitjançant resolució de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en la qual es declara la improcedència de continuar les actuacions de control, sense perjudici que, una vegada dictada en una resolució que declari la validesa total o parcial de l'acte de concessió, es puguin tornar a iniciar les actuacions.

7. Les actuacions de control financer sobre beneficiaris i, si s'escau, entitats col·laboradores, han de finalitzar en el termini màxim de 12 mesos a comptar de la data de notificació a aquells de l'inici d'aquestes. Aquest termini es pot ampliar, amb l'abast i els requisits que es determinin per reglament, quan en les actuacions concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es tracti d'actuacions que tinguin una complexitat especial.

b) Quan en el transcurs de les actuacions es descobreixi que el beneficiari o l'entitat col·laboradora han amagat informació o documentació essencial per a un desenvolupament adequat del control.

8. Als efectes del termini que preveu l'apartat anterior, no es computen les dilacions imputables al beneficiari o l'entitat col·laboradora, si s'escau, ni els períodes d'interrupció justificada que s'especifiquin per reglament.

9. Amb la finalitat d'impulsar adequadament les actuacions de control financer de subvencions, els òrgans de control poden exigir la compareixença del beneficiari, de l'entitat col·laboradora o de tots els que estiguin sotmesos en deure de col·laboració, al seu domicili o a les oficines públiques que es designin a l'efecte.

Article 50

Documentació de les actuacions de control financer

1. Les actuacions de control financer es documenten en diligències, per reflectir fets rellevants que es posin de manifest en l'exercici d'aquest, i en informes, que han de tenir el contingut i l'estructura i han de complir els requisits que es determinin per reglament.

2. Els informes s'han de notificar als beneficiaris o a les entitats col·laboradores que hagin estat objecte de control. S'ha de remetre una còpia de l'informe a l'òrgan gestor que va concedir la subvenció, que

assenyali, si s'escau, la necessitat d'iniciar expedients de reintegrament i sancionador.

3. Tant les diligències, com els informes tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motivin la formalització, llevat que se n'acrediti el contrari.

Article 51

Efectes dels informes de control financer

1. Quan en l'informe emès per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat es reculli la procedència de reintegrar la totalitat o una part de la subvenció, l'òrgan gestor ha d'acordar, basant-se en l'informe esmentat i en el termini d'un mes, l'inici de l'expedient de reintegrament, i ho ha de notificar al beneficiari o a l'entitat col·laboradora, que disposa de 15 dies per al·legar el que consideri convenient en defensa seva.

2. L'òrgan gestor ha de comunicar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el termini d'un mes a partir de la recepció de l'informe de control financer la incoació de l'expedient de reintegrament o la discrepància amb la seva incoació, que ha de ser motivada. En aquest últim cas, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot emetre un informe d'actuació adreçat al titular del departament del qual depengui o en el qual estigui adscrit l'òrgan gestor de la subvenció, el qual també s'ha de traslladar a l'òrgan gestor.

El titular del departament, una vegada rebut l'informe esmentat, ha de manifestar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en el termini màxim de dos mesos, la conformitat o disconformitat amb el contingut del mateix informe. La conformitat amb l'informe d'actuació vincula l'òrgan gestor per a la incoació de l'expedient de reintegrament.

En cas de disconformitat, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot elevar l'informe, a través del ministre d'Hisenda, a la consideració:

a) Del Consell de Ministres, quan la disconformitat es refereixi a un import superior a 12 milions d'euros.

b) De la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, en la resta dels casos.

La decisió adoptada per qualsevol d'aquests òrgans resol la discrepància.

3. Una vegada iniciat l'expedient de reintegrament i a la vista de les alegacions presentades o, en qualsevol cas, transcorregut el termini atorgat per fer-ho, l'òrgan gestor les ha de traslladar, juntament amb la seva opinió, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que n'ha d'emetre informe en el termini d'un mes.

La resolució del procediment de reintegrament no es pot separar del criteri recollit a l'informe de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Quan l'òrgan gestor no accepti aquest criteri, amb caràcter previ a la proposta de resolució, ha de plantejar discrepància que ha de ser resolta d'acord amb el procediment que preveu la Llei general pressupostària en matèria de despeses, i el tercer paràgraf de l'apartat anterior.

4. Una vegada dictada resolució, i simultàniament a la notificació, l'òrgan gestor l'ha de trasllar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

5. La formulació de la resolució del procediment de reintegrament amb omissió del tràmit que preveu l'apartat 3 dóna lloc a l'anul·labilitat de la resolució, que pot ser validada mitjançant acord del Consell de Ministres, que també és competent per a la seva revisió d'ofici.

A aquests efectes, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'elevat al Consell de Ministres, a través del ministre d'Hisenda, l'informe relatiu a les resolucions de reintegrament incloses en la causa d'anul·labilitat de què tingui coneixement.

Títol IV

Infraccions i sancions administratives en matèria de subvencions

Capítol I

De les infraccions administratives

Article 52

Concepte d'infracció

Constitueixen infraccions administratives en matèria de subvencions les accions i omissions tipificades en aquesta Llei i són sancionables fins i tot a títol de simple negligència.

Article 53

Responsables

Són responsables de les infraccions administratives en matèria de subvencions les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com els ens sense personalitat a què es refereix l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei, que per acció o omissió incorrin en els casos tipificats com a infraccions en aquesta Llei i, en particular, les següents:

a) Els beneficiaris de subvencions, així com els membres de les persones o entitats que preveuen l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei, en relació amb les activitats subvencionades que s'hagin compromès a realitzar.

b) Les entitats col·laboradores.

c) El representant legal dels beneficiaris de subvencions que no tinguin capacitat d'obrar.

d) Les persones o entitats relacionades amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació, obligades a prestar col·laboració i facilitar tota la documentació que sigui requerida en compliment del que disposa l'article 46 d'aquesta Llei.

Article 54

Supòsits d'exempció de responsabilitat

Les accions o omissions tipificades en aquesta Llei no donen lloc a responsabilitat per infracció administrativa en matèria de subvencions en els casos següents:

a) Quan els duguin a terme els que no tinguin capacitat d'obrar.

b) Quan es doni una força major.

c) Quan derivin d'una decisió col·lectiva, per a qui hagi salvat el seu vot o no hagi assistit a la reunió en què aquella es va prendre.

Article 55

Concurrència d'actuacions amb l'ordre jurisdiccional penal

1. En els casos en els quals la conducta pugui ser constitutiva de delictes, l'Administració ha de passar el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'ha d'abstenir de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma, tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel ministeri fiscal.

2. La pena imposada per l'autoritat judicial exclou la imposició de sanció administrativa.

3. Si no s'ha estimat l'existència de delictes, l'Administració inicia o continua l'expedient sancionador basant-se en els fets que els tribunals hagin considerat provats.

Article 56

Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus els incompliments de les obligacions que recullen aquesta Llei i les bases reguladores de subvencions quan no constitueixin infraccions greus o molt greus i no actuïn com a element de graduació de la sanció. En particular, constitueixen infraccions lleus les conductes següents:

a) La presentació fora de termini dels comptes justificatius de l'aplicació que es fa als fons percebuts.

b) La presentació de comptes justificatius inexactes o incomplets.

c) L'incompliment de les obligacions formals que, no estant previstes de manera expressa a la resta de paràgrafs d'aquest article, siguin assumides com a conseqüència de la concessió de la subvenció, en els termes establerts per reglament.

d) L'incompliment d'obligacions d'índole comptable o registral, en particular:

1r. La inexactitud o ommissió d'una o diverses operacions a la comptabilitat i els registres legalment exigits.

2n. L'incompliment de l'obligació de portar o conservar la comptabilitat, els registres legalment establerts, els programes i arxius informàtics que els serveixin de suport i els sistemes de codificació utilitzats.

3r. Portar comptabilitats diverses que, referides a una mateixa activitat i exercici econòmic, no permetin conèixer la vertadera situació de l'entitat.

4t. La utilització de comptes amb un significat diferent del que els correspon, segons la seva naturalesa, que dificulti la comprovació de la realitat de les activitats subvencionades.

e) L'incompliment de les obligacions de conservació de justificants o documents equivalents.

f) L'incompliment per part de les entitats col·laboradores de les obligacions que estableix l'article 15 d'aquesta Llei que no es prevegin de manera expressa a la resta d'apartats d'aquest article.

g) La resistència, l'obstrucció, l'excusa o la negativa a les actuacions de control financer.

S'entén que es donen aquestes circumstàncies quan el responsable de les infraccions administratives en matèria de subvencions, degudament notificat a aquest efecte, hagi realitzat actuacions tendents a dilatar, entorpir o impedir les actuacions dels funcionaris de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes en l'exercici de les funcions de control financer.

Entre altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa les conductes següents:

1a. No aportar o no facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, justificants, assentaments de comptabilitat, programes i arxius informàtics, sistemes operatius i de control i qualsevol altra dada objecte de comprovació.

2a. No atendre algun requeriment.

3a. La incompareixença, llevat de causa justificada, en el lloc i el temps assenyalat.

4a. Negar o impedir indegudament l'entrada o la permanència en locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals hi hagi indicis probatoris per a la correcta justificació dels fons rebuts pel beneficiari o l'entitat col·laboradora o de la realitat i regularitat de l'activitat subvencionada.

5a. Les coaccions al personal controlador que faci el control financer.

h) L'incompliment de l'obligació de col·laboració per part de les persones o entitats a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei, quan d'això derivi la impossibilitat de contrastar la informació facilitada pel beneficiari o l'entitat col·laboradora.

i) Les altres conductes tipificades com a infraccions lleus en la normativa de la Unió Europea en matèria de subvencions.

Article 57

Infraccions greus

Constitueixen infraccions greus les conductes següents:

a) L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'òrgan concedent o a l'entitat col·laboradora l'obtenció de subvencions, ajuts públics, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, a què es refereix el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei.

b) L'incompliment de les condicions establertes que alteri substancialment les finalitats per a les quals la subvenció va ser concedida.

c) La falta de justificació de la utilització que es fa als fons rebuts una vegada transcorregut el termini establert per a la seva presentació.

d) L'obtenció de la condició d'entitat col·laboradora falsejant els requisits requerits a les bases reguladores de la subvenció o ocultant els que l'hagin impedit.

e) L'incompliment per part de l'entitat col·laboradora de l'obligació de verificar, si s'escau, el compliment i l'efectivitat de les condicions o els requisits determinants per a l'atorgament de les subvencions, quan en derivi l'obligació de reintegrament.

f) La falta de subministrament d'informació per part de les administracions, els organismes i altres entitats obligats a subministrar informació a la base de dades nacional de subvencions.

g) Les altres conductes tipificades com a infraccions greus en la normativa de la Unió Europea en matèria de subvencions.

Article 58

Infraccions molt greus

Constitueixen infraccions molt greus les conductes següents:

a) L'obtenció d'una subvenció falsejant les condicions requerides per a la seva concessió o amagant les que l'hagin impedit o limitat.

b) La no-aplicació, en tot o en part, de les quantitats rebudes a les finalitats per a les quals la subvenció va ser concedida.

c) La resistència, l'excusa, l'obstrucció o la negativa a les actuacions de control previstes, respectivament, en el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 14 i en el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei, quan d'això derivi la impossibilitat de verificar la utilització que es fa als fons percebuts, o el compliment de la finalitat i de la realitat i regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

d) La falta de lliurament, per part de les entitats col·laboradores, quan així s'estableixi, als beneficiaris dels fons rebuts d'acord amb els criteris previstos a les bases reguladores de la subvenció.

e) Les altres conductes tipificades com a infraccions molt greus a la normativa de la Unió Europea en matèria de subvencions.

Capítol II

De les sancions

Article 59

Classes de sancions

1. Les infraccions en matèria de subvencions se sancionen mitjançant la imposició de sancions pecuniàries i, quan escaigui, de sancions no pecuniàries.

2. Les sancions pecuniàries poden consistir en una multa fixa o proporcional. La sanció pecuniària proporcional s'aplica sobre la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada.

La multa fixa està compresa entre 75 i 6.000 euros i la multa proporcional pot anar del tant al triple de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

La multa pecuniària és independent de l'obligació de reintegrament que preveu l'article 40 d'aquesta Llei i per al seu cobrament també és aplicable el règim jurídic que preveuen per als ingressos de dret públic la Llei general pressupostària o les normes pressupostàries de les restants administracions públiques.

3. Les sancions no pecuniàries, que es poden imposar en cas d'infraccions greus o molt greus, poden consistir en:

a) La pèrdua durant un termini de fins a cinc anys de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de les administracions públiques o altres ens públics.

b) La pèrdua durant un termini de fins a cinc anys de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei.

c) La prohibició durant un termini de fins a cinc anys per contractar amb les administracions públiques.

Article 60

Graduació de les sancions

1. Les sancions per les infraccions a què es refereix aquest capítol es graduen atenent en cada cas concret:

a) La comissió repetida d'infraccions en matèria de subvencions.

S'entén produïda aquesta circumstància quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció de la mateixa naturalesa, ja sigui greu o molt greu, en virtut de resolució ferma en via administrativa dins els quatre anys anteriors a la comissió de la infracció.

Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementa entre 10 i 75 punts.

b) La resistència, la negativa o l'obstrucció a les actuacions de control recollides en el paràgraf c de l'apartat 1 de l'article 14 i en el paràgraf d de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei. Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementa entre 10 i 75 punts.

c) La utilització de mitjans fraudulents en la comissió d'infraccions en matèria de subvencions.

A aquests efectes, es consideren principalment mitjans fraudulents els següents:

1r. Les anomalies substancials en la comptabilitat i en els registres legalment establerts.

2n. La utilització de factures, justificants o altres documents falsos o falsejats.

3r. La utilització de persones o entitats interposades que dificultin la comprovació de la realitat de l'activitat subvencionada.

Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementa entre 20 i 100 punts.

d) L'ocultació a l'Administració, mitjançant la falta de presentació de la documentació justificativa o la presentació de documentació incompleta o inexacta, de les dades necessàries per a la verificació de l'aplicació que es fa de la subvenció rebuda. Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció s'incrementa entre 10 i 50 punts.

e) El retard en el compliment de les obligacions formals.

2. Els criteris de graduació són aplicables simultàniament. El criteri establert al paràgraf e s'empra exclusivament per a la graduació de les sancions per infraccions lleus.

3. Els criteris de graduació recollits als apartats anteriors no es poden utilitzar per agreujar la infracció quan estiguin continguts en la descripció de la conducta infractora o formin part del mateix il·lícit administratiu.

4. L'import de les sancions lleus imposades a un mateix infractor per cada subvenció no pot passar en el seu conjunt de l'import de la subvenció concedida inicialment.

5. L'import de les sancions greus i molt greus imposades a un mateix infractor per cada subvenció no ha d'excedir en el seu conjunt del triple de l'import de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

Article 61

Sancions per infraccions lleus

1. Cada infracció lleu se sanciona amb una multa de 75 a 900 euros, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. Se sancionen en cada cas amb multa de 150 a 6.000 euros les infraccions següents:

a) La inexactitud o omissió d'una o diverses operacions en la comptabilitat i els registres legalment exigits.

b) L'incompliment de l'obligació de portar la comptabilitat o els registres legalment establerts.

c) Portar comptabilitats diverses que, referides a una mateixa activitat, no permetin conèixer la vertadera situació de l'entitat.

d) La utilització de comptes amb significat diferent del que els correspon, segons la seva naturalesa, que dificulti la comprovació de la realitat de les activitats subvencionades.

e) La falta d'aportació de proves i documents requerits pels òrgans de control o la negativa a la seva exhibició.

f) L'incompliment per part de les entitats col·laboradores de les obligacions que estableix l'article 15 d'aquesta Llei.

g) L'incompliment per part de les persones o entitats subjectes a l'obligació de col·laboració i de facilitar la documentació a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei, quan en derivi la impossibilitat de contrastar la informació facilitada pel beneficiari o l'entitat col·laboradora.

Article 62

Sancions per infraccions greus

1. Les infraccions greus se sancionen amb una multa pecuniària proporcional del tant al doble de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

2. Quan l'import del perjudici econòmic corresponent a la infracció greu representi més del 50 per cent de la subvenció concedida o de les quantitats rebudes per les entitats col·laboradores, i passi de 30.000 euros, i hi concorri alguna de les circumstàncies que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1 de l'article 60 d'aquesta Llei, els infractors poden ser sancionats, a més, amb el següent:

a) Pèrdua, durant un termini de fins a tres anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de l'Administració o altres ens públics.

b) Prohibició, durant un termini de fins a tres anys, per formalitzar contractes amb l'Administració o altres ens públics.

c) Pèrdua, durant un termini de fins a tres anys, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei.

3. Quan les administracions, els organismes o les entitats que recull l'apartat 20.3 no compleixin amb l'obligació de subministrament d'informació, s'ha d'imposar una multa, amb advertència prèvia, de 3.000 euros, que es pot reiterar mensualment fins que es compleixi amb l'obligació.

En cas que l'incompliment es produeixi en un òrgan de l'Administració General de l'Estat, és aplicable el règim sancionador per a infraccions greus previst a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la instrucció del procediment sancionador correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 63

Sancions per infraccions molt greus

1. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa pecuniària proporcional del doble al triple de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

No obstant això, no se sancionen les infraccions recollides en els paràgrafs b) i d) de l'article 58 quan els infractors hagin reintegrat les quantitats i els corresponents interessos de demora sense requeriment previ.

2. Quan l'import del perjudici econòmic corresponent a la infracció molt greu passi de 30.000 euros, i hi concorri alguna de les circumstàncies previstes en els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1 de l'article 60 d'aquesta Llei, els infractors poden ser sancionats, a més, amb el següent:

a) Pèrdua, durant un termini de fins a cinc anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de l'Administració o altres ens públics.

b) Prohibició, durant un termini de fins a cinc anys, per subscriure contractes amb l'Administració o altres ens públics.

c) Pèrdua, durant un termini de fins a cinc anys, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei.

3. L'òrgan competent per imposar aquestes sancions pot acordar la seva publicitat a la base de dades nacional de subvencions.

Article 64

Desplegament reglamentari del règim d'infraccions i sancions

Les disposicions reglamentàries de desplegament poden introduir especificacions o graduacions al quadre de les infraccions o sancions establertes legalment que, sense constituir noves infraccions o sancions, ni alterar la naturalesa o els límits de les que la Llei preveu, contribueixin a una identificació més correcta de les conductes o a la determinació més precisa de les sancions corresponents.

Article 65

Prescripció d'infraccions i sancions

1. Les infraccions prescriuen en el termini de quatre anys a comptar del dia en què la infracció s'hagi comès.
2. Les sancions prescriuen en el termini de quatre anys a comptar de l'endemà del dia en què hagi adquirit ferma la resolució per la qual es va imposar la sanció.
3. El termini de prescripció s'interromp d'acord amb el que estableix l'article 132 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de l'administracions públiques i del procediment administratiu comú.
4. La prescripció s'aplica d'ofici, sense perjudici que pugui ser sol·licitada la seva declaració per l'interessat.

Article 66

Competència per a la imposició de sancions

1. Les sancions en matèria de subvencions les acorden i les imposen els ministres o els secretaris d'Estat dels departaments ministerials concedents. En el cas de subvencions concedides per les altres entitats concedents, les sancions les acorden i les imposen els titulars dels ministeris als quals estiguin adscrites.

No obstant això, quan la sanció consisteixi en la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals d'Estat, en la prohibició per subscriure contractes amb l'Estat o altres ens públics o en la pèrdua de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei, la competència correspon al ministre d'Hisenda.

2. El ministre designa l'instructor del procediment sancionador quan aquesta funció no estigui atribuïda prèviament a cap òrgan administratiu.
3. La competència per imposar sancions a les corporacions locals correspon als òrgans de govern que tinguin atribuïdes aquestes funcions en la legislació de règim local.
4. L'expedient sancionador per incompliment de l'obligació de subministrament d'informació a la base de dades nacional de subvencions que recull l'apartat 3 de l'article 62 s'ha d'iniciar per acord de l'interventor general de l'Administració de l'Estat, i la resolució és competència del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. No obstant això, quan el responsable de la infracció sigui un òrgan de l'Administració General de l'Estat, els òrgans competents són els que estableix l'article 31 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la instrucció correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 67

Procediment sancionador

1. La imposició de les sancions en matèria de subvencions s'efectua mitjançant expedient administratiu en el qual, en tot cas, s'ha de donar audiència a l'interessat abans de dictar-se l'acord corresponent i que ha de ser tramitat d'acord amb el que disposa el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.
2. El procediment s'inicia d'ofici, com a conseqüència de l'actuació de comprovació de l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, així com de les actuacions de control financer que preveu aquesta Llei.
3. Els acords d'imposició de sancions exhaureixen la via administrativa.

Article 68

Extinció de la responsabilitat derivada de la comissió d'infraccions

La responsabilitat derivada de les infraccions s'extingeix pel pagament o el compliment de la sanció o per prescripció o per defunció.

Article 69

Responsabilitats

1. Responen solidàriament de la sanció pecuniària els membres, partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 11 proporcionalment amb les seves participacions respectives, quan es tracti de comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat.
2. Responen subsidiàriament de la sanció pecuniària els administradors de les societats mercantils, o aquells que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, d'acord amb les disposicions legals o estatutàries que els siguin aplicables, que no duguin a terme els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions infringides, adoptin acords que facin possibles els incompliments o consentin el dels qui en depenen.
3. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades en les quals la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, les sancions pendents es transmeten a aquests, que queden obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat o se'ls hauria hagut d'adjudicar.
4. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, les sancions pendents es transmeten a aquests, que queden obligats solidàriament al seu compliment.

Disposicions

Disposició addicional primera

Informació i coordinació amb el Tribunal de Comptes

Anualment, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de remetre al Tribunal de Comptes l'informe sobre el seguiment dels expedients de reintegrament i sancionadors derivats de l'exercici del control financer.

El règim de responsabilitat comptable en matèria de subvencions es regula d'acord amb la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes, i la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes.

Disposició addicional segona

Col·laboració de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat amb altres administracions públiques, en les actuacions de control financer de subvencions

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en coordinació amb els òrgans de control d'àmbit nacional i autonòmic, ha d'elaborar un pla anual de control del FEOGA-Garantia en el qual s'han d'incloure els controls que han de fer la mateixa Intervenció General, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i els òrgans de control intern de les comunitats autònomes.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de coordinar amb els òrgans de control intern de les administracions de les comunitats autònomes l'elaboració del Pla de control de fons estructurals i de cohesió que anualment hagin d'emprendre dins el seu àmbit de competència. Amb la finalitat de remetre'ls a la Comissió de la Unió Europea, formant part del Pla de control de fons estructurals i cohesió de l'Estat membre, aquests plans s'han de remetre a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat abans de l'1 de desembre de l'any anterior a què es refereixin.

2. Les corporacions locals poden sol·licitar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat la realització dels controls financers sobre beneficiaris de subvencions concedides per aquests ens, i el procediment de control, reintegrament i el règim d'infraccions i sancions se subjecta al que preveu aquesta Llei.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 45.1, ha de subscriure amb els òrgans de la Comissió Europea els acords administratius de cooperació previstos en la normativa comunitària en matèria de control financer d'ajuts i subvencions finançats totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris.

Disposició addicional tercera

Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social. El control financer sobre les subvencions concedides per les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social l'exerceix la Intervenció General de la Seguretat Social en els termes que preveu aquesta Llei

El control financer sobre les subvencions concedides per les entitats gestores i serveis comuns de la

Seguretat Social l'exerceix la Intervenció General de la Seguretat Social en els termes que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional quarta

Contractació de la col·laboració per a la realització de controls financers de subvencions amb auditors privats

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot demanar la col·laboració d'empreses privades d'auditoria per a la realització de controls financers de subvencions en els termes que preveu la Llei general pressupostària.
2. En qualsevol cas, correspon a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat la realització de les actuacions que suposin l'exercici de potestats administratives.
3. La mateixa col·laboració poden demanar les corporacions locals per al control financer de les subvencions que concedeixin, i també queden reservades als seus òrgans de control les actuacions que suposin l'exercici de les potestats administratives.

Disposició addicional cinquena

Ajuts en espècie

1. Els lliuraments a títol gratuït de béns i drets es regeixen per la legislació patrimonial.
2. No obstant això, aquesta Llei s'aplica, en els termes que es despleguin per reglament, quan l'ajuda consisteixi en el lliurament de béns, drets o serveis l'adquisició dels quals es dugui a terme amb la finalitat exclusiva de lliurar-los a un tercer.
3. En tot cas, l'adquisició se sotmet a la normativa sobre contractació de les administracions públiques.

Disposició addicional sisena

Crèdits concedits per l'Administració a particulars sense interès, o amb un interès inferior al de mercat

Els crèdits sense interès, o amb un interès inferior al de mercat, concedits pels ens previstos a l'article 3 d'aquesta Llei a particulars es regeixen per la seva normativa específica i, si no, per les prescripcions d'aquesta Llei que siguin adequades a la naturalesa d'aquestes operacions, en particular, els principis generals, requisits i obligacions de beneficiaris i entitats col·laboradores, i procediment de concessió.

Disposició addicional setena

Entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social

A les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social que integren el sistema de la Seguretat Social els són aplicables les previsions d'aquesta Llei en els mateixos termes que als organismes

autònoms.

Disposició addicional vuitena

Subvencions que integren el Programa de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals

Les subvencions que integren el Programa de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals, de la mateixa manera que les subvencions que integren plans o instruments similars que tinguin per objecte portar a terme funcions d'assistència i cooperació municipal, es regeixen per la seva normativa específica, i són d'aplicació supletòria les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició addicional novena

Incentius regionals, ajuts a la mineria i ajuts del pla PIME

1. Els incentius regionals es regulen per la Llei 50/1985, de 27 de desembre, d'incentius regionals per a la correcció de desequilibris econòmics interterritorials, excepte pel que fa al règim de control financer i a les infraccions i sancions administratives en matèria de subvencions, que es regeixen, respectivament, pel que estableixen els títols III i IV d'aquesta Llei.

Sense perjudici d'això, els òrgans competents en matèria d'incentius regionals, una vegada emès l'informe de control financer per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, poden exercir en tot cas les competències que el Reglament de desplegament de la Llei 50/1985, aprovat pel Reial decret 1535/1987, d'11 de desembre, els atribueix per acordar d'ofici la concessió de pròrrogues per a la completa execució del projecte o per incoar procediment de modificació del projecte inicial.

En qualsevol cas, aquesta Llei s'aplica amb caràcter supletori.

2. En la gestió dels ajuts que correspon a l'Institut per a la Reestructuració de la Mineria del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres en execució de la política de reestructuració que té encomanada en l'exercici de les seves funcions, el termini màxim per resoldre i notificar és de sis mesos a partir del tancament de la convocatòria. En aquests casos, el termini ha de figurar expressament en la norma que reguli la concessió de les subvencions.

3. En el règim d'ajuts i gestió del Pla de consolidació i competitivitat de la petita i mitjana empresa, quan el beneficiari pugui concertar amb tercers, d'acord amb la normativa reguladora, l'execució total o parcial de l'activitat subvencionada, la subcontractació ha d'estar subjecta, si s'escau, i sense necessitat d'autorització de l'entitat concedent, al fet que s'aporti a l'expedient de sol·licitud una relació de contractes subscrits, i quan es tracti de persones o entitats vinculades es presenti amb la sol·licitud de l'ajuda una declaració de vinculació amb tercers.

Disposició addicional desena

Premis educatius, culturals, científics o de qualsevol altra naturalesa

Per reglament s'ha d'establir el règim especial aplicable a l'atorgament dels premis educatius, culturals, científics o de qualsevol altra naturalesa, que s'ha d'ajustar al contingut d'aquesta Llei, excepte en els aspectes en els quals, per l'especial naturalesa de les subvencions, no hi sigui aplicable.

Disposició addicional onzena

Procediment de reintegrament de subvencions concedides per l'Institut Nacional d'Ocupació

No obstant el que estableix l'apartat 5 de l'article 42 d'aquesta Llei, les resolucions dels procediments de reintegrament dictades per l'Institut Nacional d'Ocupació no exhaureixen la via administrativa, i contra aquestes es pot interposar recurs d'alçada en els termes que recull el títol VII de la Llei 20/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la redacció que en fa la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Disposició addicional dotzena

Plans d'aïllament acústic

Els ajuts que s'estableixin en les declaracions d'impacte ambiental s'apliquen de conformitat amb els requisits, les exigències i les condicions que s'estableixin en aquesta declaració, d'acord amb la seva normativa pròpia.

Disposició addicional tretzena

Plans i programes sectorials

Els plans i els programes relatius a polítiques públiques sectorials que estiguin previstos en normes legals o reglamentàries tenen la consideració de plans estratègics de subvencions dels regulats a l'apartat 1 de l'article 8 d'aquesta Llei, sempre que recullin el contingut previst en l'esmentat apartat.

Disposició addicional catorzena

Entitats locals

Els procediments regulats en aquesta Llei s'han d'adaptar per reglament a les condicions d'organització i funcionament de les corporacions locals.

La competència per exercir el control financer de les subvencions concedides per les corporacions locals i els organismes públics que en depenen correspon als òrgans o funcionaris que tinguin atribuït el control financer de la gestió econòmica de les corporacions a què es refereixen els articles 194 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

El que estableix el títol III d'aquesta Llei sobre l'objecte del control financer, l'obligació de col·laboració dels beneficiaris, les entitats col·laboradores i els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o

justificació, així com les facultats i els deures del personal controlador, és aplicable al control financer de les subvencions de les administracions locals.

Disposició addicional quinzena

Justificació de subvencions per entitats públiques estatals

Per reglament s'ha d'establir el règim simplificat de justificació, comprovació i control de les subvencions percebudes per organismes i ens del sector públic estatal que, d'acord amb la normativa pressupostària, estiguin subjectes a control financer permanent de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense que es puguin exigir altres auditories o controls addicionals.

Disposició addicional setzena

Fundacions del sector públic

1. Les fundacions del sector públic únicament poden concedir subvencions quan així s'autoritzi a la fundació corresponent de manera expressa mitjançant un acord del ministeri d'adscripció o òrgan equivalent de l'Administració a la qual estigui adscrita la fundació i sense perjudici del que disposa l'article 10.2.

L'aprovació de les bases reguladores, l'autorització prèvia de la concessió, les funcions derivades de l'exigència del reintegrament i de la imposició de sancions, així com les funcions de control i altres que comportin l'exercici de potestats administratives, han de ser exercides pels òrgans de l'Administració que financin en una proporció més gran la subvenció corresponent; en cas que no sigui possible identificar aquesta Administració, les funcions han de ser exercides pels òrgans de l'Administració que exerceixi el protectorat de la fundació.

2. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren fundacions del sector públic les fundacions en les quals concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que es constitueixin amb una aportació majoritària, directa o indirecta, de les administracions públiques, els seus organismes públics o altres entitats del sector públic.
- b) Que el seu patrimoni fundacional, amb un caràcter de permanència, estigui format en més d'un 50 per cent per béns o drets aportats o cedits per les entitats esmentades.

Disposició addicional dissetena

Control i avaluació d'objectius

El control i l'avaluació de resultats derivats de l'aplicació dels plans estratègics a què fa referència l'article 8 d'aquesta Llei la fa la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i sense perjudici de les competències que atribueix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, als departaments ministerials, organismes i altres ens públics.

Disposició addicional divuitena

Subvencions de cooperació internacional

1. El Govern ha d'aprovar per reial decret, a proposta conjunta dels ministeris d'Afers Exteriors i d'Hisenda, les normes especials reguladores de les subvencions de cooperació internacional.
2. Aquesta regulació s'ha d'adequar amb caràcter general al que estableix aquesta Llei llevat que s'hagin d'exceptuar els principis de publicitat o concurrència o altres aspectes del règim de control, reintegraments o sancions, en la mesura que les subvencions siguin desenvolupament de la política exterior del Govern i resultin incompatibles amb la naturalesa o els destinataris de les mateixes ajudes.

Disposició addicional dinovena

Règim aplicable al Banc d'Espanya

El Banc d'Espanya es regeix en la matèria objecte de regulació d'aquesta Llei per la normativa vigent anteriorment a la seva entrada en vigor.

Disposició addicional vintena

Actualització de les quanties previstes en aquesta Llei

S'autoritza el Consell de Ministres perquè pugui actualitzar, mitjançant reial decret, les quanties que s'indiquen en aquesta Llei, donant audiència a les comunitats autònomes quan l'actualització afecti un precepte de caràcter bàsic.

Disposició addicional vint-i-unena

Règim foral de Navarra

En virtut del seu Règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa aquesta Llei s'ha de dur a terme respecte a la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra.

Disposició addicional vint-i-dosena

Règim foral del País Basc

En virtut del Règim foral, l'aplicació d'aquesta Llei a la Comunitat Autònoma del País Basc s'ha de fer amb respecte al que estableixen el seu Estatut d'autonomia i la disposició addicional segona de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Disposició addicional vint-i-tresena

Col·laboració de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària per a la lluita contra el frau fiscal

Amb la finalitat de col·laborar amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la lluita contra el frau

fiscal s'autoritza la cessió de dades de naturalesa tributària o subvencional per part de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Les dades cedides tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per a l'aplicació efectiva dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encarregada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents. La informació ha de ser subministrada preferentment mitjançant la utilització de mitjans informàtics o telemàtics i està protegida pels mateixos requeriments d'accés i cessió que els exigits en cada un dels sistemes d'origen.

Disposició addicional vint-i-quatrena

Col·laboració del Ministeri de Justícia amb la Intervenció General de l'Administració de l'Estat

El Ministeri de Justícia ha de proporcionar a la base de dades nacional de subvencions, establint les mesures de seguretat oportunes, la informació referida a les penes i mesures de prohibició d'accés a subvencions continguda al Registre Central de Penats i al Registre central de mesures cautelars, requisitòries i sentències no fermes, sense que per a això sigui necessari requerir l'autorització dels interessats. A partir de la posada en marxa, l'obligació imposada als tribunals a l'article 20.4 s'ha d'instrumentar a través d'aquesta mesura.

Disposició addicional vint-i-cinquena

Servei Nacional de Coordinació Antifrau per a la protecció dels interessos financers de la Unió Europea

1. El Servei Nacional de Coordinació Antifrau, integrat en la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, coordina les accions encaminades a protegir els interessos financers de la Unió Europea contra el frau i donar compliment a l'article 325 del Tractat de funcionament de la Unió Europea i a l'article 3.4 del Reglament (UE, Euratom) núm. 883/2013 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a les investigacions efectuades per l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude (OLAF).

2. Correspon al Servei Nacional de Coordinació Antifrau:

a) Dirigir la creació i posada en marxa de les estratègies nacionals i promoure els canvis legislatius i administratius necessaris per protegir els interessos financers de la Unió Europea.

b) Identificar les possibles deficiències dels sistemes nacionals per a la gestió de fons de la Unió Europea.

c) Establir els cursos de coordinació i informació sobre irregularitats i sospites de frau entre les diferents institucions nacionals i l'OLAF.

d) Promoure la formació per a la prevenció i lluita contra el frau.

3. El Servei Nacional de Coordinació Antifrau exerceix les seves competències amb plena independència i ha de ser dotat amb els mitjans adequats per atendre els continguts i requeriments establerts per l'OLAF.

4. El Servei Nacional de Coordinació Antifrau està assistit per un consell assessor presidit per l'interventor general de l'Administració de l'Estat i integrat per representants dels ministeris, organismes i altres institucions nacionals que tinguin competències en la gestió, control, prevenció i lluita contra el frau en relació amb els interessos financers de la Unió Europea. La seva composició i funcionament s'han de determinar per mitjà d'un reial decret.

5. Les autoritats, els titulars dels òrgans de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals, així com els caps o directors d'oficines públiques, organismes i altres ens públics i els qui, en general, exerceixen funcions públiques o duguin a terme el seu treball a les entitats esmentades, han de prestar la deguda col·laboració i suport al Servei. El Servei té les mateixes facultats que l'OLAF per accedir a la informació pertinent en relació amb els fets que s'estiguin investigant.

6. El Servei pot concertar convenis amb l'OLAF per a la transmissió de la informació i per a la realització d'investigacions.

Disposició addicional vint-i-sisena

Subvencions i altres ajudes concedides per les entitats de dret públic del sector públic estatal que es regeixin pel dret privat

1. Els lliuraments dineraris sense contraprestació que atorguin les entitats de dret públic del sector públic estatal que es regeixin pel dret privat tenen sempre la consideració de subvencions. La seva concessió i altres actuacions que preveu aquesta Llei constitueixen l'exercici de potestats administratives als efectes que preveuen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i queden sotmeses al mateix règim jurídic establert per a les subvencions concedides per les administracions públiques.

2. D'acord amb el que preveu la disposició addicional quarta de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, les ajudes següents preserven les seves especialitats actuals:

a) Els préstecs concedits pel Centre per al Desenvolupament Tecnològic Industrial (CDTI) amb una part no reemborsable de fins a un terç de l'import del crèdit, que segueixen el règim que preveu la disposició addicional sisena d'aquesta Llei.

b) Les ajudes concedides per ICEX Espanya Exportació i Inversions dirigides a impulsar la participació agrupada d'empreses a fires internacionals, missions directes, jornades tècniques, seminaris, congressos, convencions o activitats anàlogues, si no s'oposen a la normativa comunitària.

En tot cas, els són aplicables els principis generals i d'informació a què fan referència els articles 8, 18 i 20 d'aquesta Llei.

Els préstecs i les ajudes concedides pel Centre per al Desenvolupament Tecnològic Industrial i per ICEX Espanya Exportació i Inversions no previstos a les lletres a i b d'aquest apartat s'han de sotmetre al règim general que estableix aquesta Llei.

Disposició transitòria primera

Adaptació de la normativa reguladora

1. En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de procedir a l'adequació de la normativa reguladora de les subvencions al règim jurídic establert.
2. Si en el termini assenyalat a l'apartat anterior no es procedeix a l'adequació de la normativa reguladora de les subvencions, aquesta Llei és aplicable directament.

Disposició transitòria segona

Règim transitori dels procediments

1. Als procediments de concessió de subvencions iniciats a l'entrada en vigor d'aquesta Llei els és aplicable la normativa vigent en el moment de l'inici.
2. Els procediments iniciats durant el termini d'adequació que preveu la disposició transitòria primera es regeixen pel que disposa la normativa anterior que els sigui aplicable, llevat que hagi entrat en vigor la normativa d'adequació corresponent.
3. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, els procediments de control financer, reintegrament i revisió d'actes previstos en aquesta Llei són aplicables des de l'entrada en vigor.
4. El règim sancionador que preveu aquesta Llei és aplicable als beneficiaris i a les entitats col·laboradores, en els casos previstos en aquesta disposició, sempre que el règim jurídic sigui més favorable al que preveu la legislació anterior.

Disposició transitòria tercera

Convocatòries iniciades i subvencions concedides amb anterioritat a l'entrada en vigor de la modificació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, inclosa en la disposició final setena de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic

Les subvencions públiques que es concedeixin en règim de concurrència competitiva la convocatòria de les quals s'hagi aprovat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la modificació de l'article 10 de la Llei general de subvencions, es regeixen per la normativa anterior.

Disposició derogatòria única

Derogació normativa

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) Del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, els articles 81 i 82.

b) El Decret 2784/1964, de 27 de juliol, sobre justificació de les subvencions concedides amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat i de les entitats estatals autònomes, en tot el que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

c) El Reial decret 2225/1993, de 17 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de procediment per a la concessió de subvencions públiques, en tot el que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

d) Del Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 34, l'apartat 6 de l'article 36, el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 37, l'apartat 3 de l'article 38 bis i els articles 43, 44 i 45.

Disposició final primera

Habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a, 14a i 18a de la Constitució, i constitueixen legislació bàsica de l'Estat els preceptes següents: En el títol preliminar, el capítol I i el capítol II excepte, el paràgraf d) de l'apartat 4 de l'article 9, l'article 10, l'apartat 2 i els paràgrafs *d, e, f, g, h, i, j, k i l* de l'apartat 3 de l'article 16, els apartats 1, 2, i els paràgrafs *c, f, h, i, j, k, l, m i n* de l'apartat 3 de l'article 17 i l'article 21.

En el títol I, el capítol I i el capítol IV, excepte els articles 32 i 33.

En el títol II, els articles 36, 37 i l'apartat 1 de l'article 40.

En el títol III, els articles 45 i 46.

En el títol IV, el capítol I i els articles 59, 65, 67, 68 i 69 del capítol II.

L'apartat 1 de la disposició addicional segona i la disposició addicional setzena.

2. Les altres disposicions d'aquesta Llei només són aplicables en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, de les entitats que integren l'Administració local i dels organismes i altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que hi estan vinculades o que en depenen.

No obstant això, quan les comunitats autònomes hagin assumit competències en matèria de règim local, la Llei s'aplica a les entitats que integren l'Administració local en l'àmbit territorial de les esmentades comunitats autònomes, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició.

Disposició final segona

Caràcter bàsic de les normes de desplegament

Les normes que en desplegament d'aquesta Llei aprovi l'Administració General de l'Estat tenen caràcter bàsic quan constitueixin el complement necessari respecte a les normes que tinguin atribuïda aquesta naturalesa d'acord amb la disposició final primera.

Disposició final tercera

Desplegament i entrada en vigor d'aquesta Llei

1. En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'aprova un reglament general per a la seva aplicació.
2. Aquesta Llei entra en vigor tres mesos després de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat.» Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Afectacions passives (38)

Disposició adicional vint-i-sisena afegida per la disposició final 18a de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Article 17 apartat 3, lletra b, incís "per mitjà de la base de dades nacional de subvencions", declarat inconstitucional per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 33/2018, de 12 d'abril de 2018, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3447/2015 (BOE núm. 124, de 22 de maig de 2018).

Article 20 apartat 8, lletra a, incís "la base de dades nacional de subvencions ha de donar trasllat de l'extracte de la convocatòria al diari oficial corresponent, per a la seva publicació, que ha de tenir caràcter gratuït", declarat inconstitucional per la Sentència del Tribunal Constitucional 33/2018, de 12 d'abril de 2018, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3447/2018 (BOE núm. 124, de 22 de maig de 2018).

Article 62 apartat 3 declarat que no és inconstitucional si s'interpreta en els termes del fonament jurídic 12b, en el sentit que les multes corcitives a què es refereixen no poden imposar-se a les comunitats autònomes, per la Sentència del Tribunal Constitucional 33/2018, de 12 d'abril de 2018, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3447/2015 (BOE núm. 124, de 22 de maig de 2018).

Article 66 apartat 4 declarat que no és inconstitucional si s'interpreta en els termes del fonament jurídic 12b, en el sentit que les multes corcitives a què es refereixen no poden imposar-se a les comunitats autònomes, per la Sentència del Tribunal Constitucional 33/2018, de 12 d'abril de 2018, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3447/2015 (BOE núm. 124, de 22 de maig de 2018).

Article 29 apartat 7, lletra d, modificada per la disposició final onzena.1 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

Article 31 apartat 1 modificat per la disposició final onzena.2 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

Article 37 apartat 1, paràgraf primer, modificat per la disposició final onzena.3 de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017.

El suplement en català del BOE no coincideix amb el text en castellà i ho tradueix per també procedeix.

Article 7 apartat 1.a, en la redacció donada per la disposició final 2a del Reial decret llei 7/2013, de 28 de juny, de mesures urgents de naturalesa tributària, pressupostària i de foment de la investigació, el desenvolupament i la innovació, declarat inconstitucional i nul per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 70/2016, de 14 d'abril, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 5567/2013 (BOE núm. 122, de 20 de maig).

Article 10 modificat per la disposició final 7a.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Disposició addicional setzena apartat 1 modificat per la disposició final 7a.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Disposició addicional vint-i-cinquena afegida per la disposició final 7a.4 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Disposició transitòria tercera afegida per la disposició final 7a.3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Article 13 apartat 2 modificat per la disposició final 5a de la Llei orgànica 3/2015, de 30 de març, de control de l'activitat economicofinancera dels partits polítics, per la qual es modifiquen la Llei orgànica 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics, la Llei orgànica 6/2002, de 27 de juny, de partits polítics, i la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

Article 17 apartat 3, lletra b, modificada per l'article 30.1 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 18 modificat per l'article 30.2 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 20 modificat per l'article 30.3 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 23 apartat 2, paràgraf 1r, modificat per l'article 30.4 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 47 apartat 5 afegit per l'article 30.5 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 57 lletra f afegida per l'article 30.6 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 62 apartat 3 afegit per l'article 30.7 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 63 apartat 3 afegit per l'article 30.8 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del

sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 66 apartat 4 afegit per l'article 30.9 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Disposició addicional vint-i-quatrena afegida per l'article 30.10 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Article 13 .Declarada inconstitucional i nul·la, amb l'abast assenyalat en el fonament jurídic 6, lletra e, la disposició final 8a de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, que modifica els apartats 2 i 4 d'aquest article, per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 152/2014, de 25 de setembre, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1725/2011 (BOE núm. 261, de 28 d'octubre).

Article 16 . Declarada inconstitucional, amb els efectes establerts en el fonament jurídic 3, lletres h i j, la disposició final 11a de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, que modifica la rúbrica i els apartats 5 i 6 d'aquest article per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 206/2013, de 5 de desembre, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 2691/2009 (BOE núm. 7, de 8 de gener).

Article 7 modificat per la disposició final 2a del Reial decret llei 7/2013, de 28 de juny, de mesures urgents de naturalesa tributària, pressupostària i de foment de la recerca, el desenvolupament i la innovació.

Disposició addicional vint-i-tresena afegida per la disposició final 7a de la Llei 8/2013, de 26 de juny, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes.

Article 22 apartat 2, lletra a, modificada per la disposició final 12a de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.

Amb efectes de l'1 de gener de 2013 i vigència indefinida.

Article 31 apartat 3 modificat per la disposició final 5a de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació.

Article 13 apartats 2 i 4 modificats per la disposició final 8a.1 de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011.

Amb efectes de l'1 de gener de 2011 i vigència indefinida.

Article 31 apartat 1 modificat per la disposició final 8a.2 de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011.

amb efectes de l'1 de gener de 2011 i vigència indefinida.

Article 49 apartat 2, últim paràgraf, afegit per la disposició final 8a.3 del Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011.

Article 13 apartat 2, lletra b, modificada per l'article 5.1 del Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació.

Article 34 apartat 4, paràgraf 3r, modificat per l'article 5.2 del Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació.

Article 16 rúbrica modificada per la disposició final 11a de la Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009.

Amb efectes de l'1 de gener de 2009 i vigència indefinida.

Article 2 apartat 2 modificat per la disposició final 8a de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007.

Amb efectes de l'1 de gener de 2007 i vigència indefinida.

Disposició addicional vuitena modificada per l'article 35 de la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

http://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa/?action=fitxa&versionId=1704802&versionState=02&language=ca_ES&documentId=726269&mode=single